கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய
கந்த புராணம் - பகுதி **7b**
3. மகேந்திர காண்டம் /பாகம் **1b (640 - 1170)**

kantapurANam of kAcciyappa civAccAriyAr
part 7b /canto 3 (verses 640 - 1170)
In tamil script, Unicode format

Acknowledgements:
Our Sincere thanks go to Dr. Thomas Malten & colleagues of

the Univ. of Koeln, Germany for providing with a transliterated/romanized version of this work and for permissions to release the Tamil script version as part of Project Madurai collections.
Our thanks also go to Shaivam.org for the help in the proof-reading of this work in the Tamil Script format.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.
© Project Madurai, 1998-2007.
Project Madurai is an open,

voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.
Details of Project Madurai are available at the website
http://www.projectmadurai.org/
You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய
கந்த புராணம்
பாகம் **7b / 3.** மகேந்திர காண்டம்,
படலம் **13- 21 (640 - 1170)**

13. சதமுகன் வதைப்

படலம்	640 -660
14. காவலாளர் வதைப் படலம்	661 - 689
15. நகரழி படலம்	690 - 770
16. சகத்திரவாகுகள் வதைப் படலம்	771- 803
17. வச்சிரவாகு வதைப் படலம்	804 - 904
18. யாளிமுகன் வதைப் படலம்	905 - 947
19. வீரவாகு மீட்சிப் படலம்	948 - 969
20. சூரன் நகர்புரி படலம்	970 - 998
21. சூரன் அமைச்சியற் படலம்	999 - 1178

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

3 மகேந்திர காண்டம்

13. சதமுகன் வதைப் படலம் (640 -660)

640 ஒண்ணில வெயிற்றினரொ
ராயிரரை அட்டே
எண்ணலன் அவைக்களம்
இகந்துபடர் காலைக்
கண்ணினழல் காலும்வகை
கண்டுபுடை யாக
நண்ணுசத மாமுகனை
நோக்கிநவில் கின்றான். 1

641 ஆறுமுகன் ஆளையிவன்

ஆயிரரை இங்ஙன்
கோறல்புரிந் தானெனது
கொற்றமுழு தௌ¢ளி
வேறலுடை யோர்களென
மேன்மைபல செப்பிச்
சேறல்புரி வான்தவிசும்
உம்பரிடை செல்ல. 2

642 ஒட்டியநம் வீரரை
ஒறுத்தகல் வனேனும்
விட்டதொரு தூதனொடு
வெஞ்சமர் இயற்றி
அட்டல்பழி யாகுமவன்
ஆற்றலை அடக்கிக்
கட்டிவிரை வால்வருகெ
னக்கழற லோடும். 3

643 சூற்குல முகிற்பொருவு
சூரனடி தாழா
ஏற்கும்விடை

பெற்றிசைவின் ஏகுதல்
புரிந்தான்
நாற்கடலும் மேவினும்
நதுப்பரிய ஊழிக்
காற்கனலின் ஒதைதொடர்
காட்சியது மான. 4

644 ஏகுசத மாமுகன் இலக்கமற
வீரர்
பாகம்வர எண்ணில்படை
பாணிமிசை பற்றி
வேகமொடு சென்றதனி
வேலன்விடு வீர
வாகுவினை எய்தியொரு
மாற்றம்அறை கின்றான். 5

645 காவல்பல நீங்கிவரு
கள்வஉல குள்ளோர்
ஏவருமவ வியப்பவரும்

எங்களிறை முன்னம்
மேவினை இகழ்ந்துசில
வீரருயிர் வெளவிப்
போவதெவன் நில்லுனது
போர்வலி அழிப்பேன். 6
646 பட்டிமை உருக்கள்கொடு
பாறல்அரி தாசை
எட்டுள பரப்பதனுள்
ஆண்டகல்வை யேனும்
விட்டிடுவ னோவென
விளம்பிவெரிந் எய்திக்
கிட்டுதலும் வீரனிது
கேட்டனன் எதிர்ந்தான். 7
647 வேறு
கொற்ற வேலுடை
அண்ணல்தன்
தொழியினைக்
கொண்டிலன்

இகழ்ந்தென்னைப்,
பற்ற ஆயிரர் தங்களை
விடுத்தலும் படுத்தனன்
பெயர்காலை,
மற்று மீதொரு வயவனை
உய்த்தனன் மன்னவன்
இவன் ஆவி,
செற்று மாநக ரந்தனை
அழித்தனன் செல்லுவன்
இனியென்றான். 8

648 கருதி இன்னணஞ் சதமுகன்
எனப்படு காவலன்
றனைநோக்கிக்,
குருதி வேலுடைப்
பண்ணவன் அடிமனங்
கொண்டுதிண் டிறல்வாகு,
பொருதல் உன்னியே

ஈ·ண்டறை கூவினை
பொள்ளெனப்
படையோடு,
வருதி யாலெனத்
தெள¢விளி யெடுத்தனன்
மறலிக்கும்
இறைபோல்வான். 9
649 எல்லை யன்னதிற் சதமுகற்
சூழ்தரும் இலக்கரும்
எதிரூன்றி,
வில்லு மிழ்ந்திடு வெஞ்சாந்
தொடுத்தனர் வேற்படை
விடுக்கின்றார்.
கல்லெ னும்படி நேமிகள்
உருட்டினர் கப்பணஞ்
சிதறுற்றார்.
வல்லை முத்தலைப்
படையெழு மழுக்கொடே

எறிகின்றார். 10

650 அணிகள் பட்டவர்
விட்டஇப் படைவகை
அண்ணன்மேற்
புகலோடுந்,
துணிகள் பட்டன நெரிந்தன
எரிந்தன
துகளுமாய்ப்
போயிற்றால்,
மணிகள் பட்டிடும்
இருஞ்சிறைக் கலுழர்க்குள்
வலியன்மேற்
படுநொய்ய,
பணிகள் பட்டன போன்றன
வேறிலை
படியெடுத் துரைத்தற்கே. 11
651 இலக்க மாகிமுன்

னின்றபேர் ஆண்டகை
இவர்செய
லினைநோக்கி,
இலக்க மாய்முழு துலகமுந்
துளக்கியே
இராயிரப் பத்தென்னும்,
இலக்க மாமுடி
கொண்டதோர் சூளிகை
இம்மெனப் பறித்தேந்தி,
இலக்கமாகிய யெதிர்பொரு
தானவர்
தங்கள்மேல் 12
எறிந்திட்டான்.
652 ஏதி லான்விடு சூளிகை
சிறகர்பெற்
றிறந்துவீழ்
மேருப்போல்,
மீது சென்றமர் இயற்றியே

நின்றிடும்
வெய்யவர்
மிசையெய்தித்,
தாது முற்றவுஞ் சாந்துபட்
டொருங்குறத்
தனுவெலாஞ்
சிதைத்திட்டே
ஓத நீர்முகி லார்ப்பொடு
புவிக்கண்வீழ்ந்
துடைந்தன உதிராகி. 13
653 கொடிசெ றிந்திடு சூளிகை
தன்னுடன்
அவுணா¢தங் குழாங்
கொண்ட,
முடிசி தைந்தன நாசிநீ
டலையெலாம்
முடிந்தன முடிவில்லா,

வடிவ மைந்திடு கன்னகூ
டத்தொகை
மாய்ந்தன
நிலைகொள்ளும்,
அடித கர்ந்தன
கொடுங்கையும் மாண்டன
ஒழிந்தவும் அழிவுற்ற. 14
654 இலக்கர் தம்மையுஞ்
சூளிகை தன்னுடன்
இமைப்பொழு தினில்
அட்டு,
நிலக்கண் வீரனின்
றிடுதலுஞ் சதமுகன்
நிரைவிழி
கொடுநோக்கிக்,
கலக்க நண்ணியே
தமரினைக் காண்கிலன்
கவன்றனன்

தௌ¤வெய்தி,
உலக்கை சூலம்வேல்
சக்கரந் தோமரம்
ஓச்சுதல் உறகின்றான். 15

655 உற்ற காலையின் ஒண்டிறல்
மொய்ம்பினோன்
உருகெழு சினஞ்
செய்தோர்,
பொற்றை நேர்தரு
சிகரியைப் பறித்தனன்
பொள்ளென
எறிகாலை,
மற்றொர் வார்சிலை
வணக்கியே வெய்யதீ
வாளியா யிரம் பூட்டி,
இற்று வீழ்வகை
இடைதனில் அறுத்தனன்

எறிதரு கதிர்வேலான். 16
656 அறுத்த நூறுகோல்
பின்னரும் ஆங்கவன்
ஆகத்தின் நடுவெய்தச்,
செறித்த காலையின் வீரவா
குப்பெயர்ச்
செம்மல்போய்
அவன்வில்லைப்,
பறித்த னன்முறித்
தெறிதலுஞ் சதமுகன்
பற்றவீ
திடையென்னாக்,
குறித்தொ ரைம்பதிற்
றிருகரம் ஓச்சியே
குரிசிலைப்
பிடித்திட்டான். 17
657 பிடித்த தானவத்

தலைவனை அண்ணலோர்
பெரும்புயங்
கொடுதாக்கிப்,
படித்த லைப்படத் தள்ளலும்
வீழ்ந்துளான்
பதைபதைத்
தெழுகாலை.
அடித்த லத்தினால்
உதைத்தனன்
அசனியால்
அழுங்குறும்அரவம்போல,
துடிப்ப வேயுரத்
தொருகழல் உறுத்தினன்
சோரிவாய்
தொறுஞ்சோர. 18
658 கந்த னப்படு மொய்ம்புடை
வெய்யசூர்
கட்டுரை முறைபோற்றி,

வந்தெ திர்த்திடு சதமுகத
தவுணனை
மிதித்திடும்
அறமைந்தன்,
அந்த கப்பெயர் அசுரனை
யாற்றல்பெற்
றமர்முய
லகன்றன்னைத்,
தந்தியைப்பதம்
ஒன்றுகொண் டூன்றிய
தாதைபோல்
திகழ்கின்றான். 19

659 வேறு
மின்னல் வாளெயிற்
றவுனன் மார்பகம் விடரெ
னும்படி விள்ளவே,
தன்னொர் பாத முறுத்தி

மற்றொரு தாளி
னைக்கொடு தள்ளியே,
சென்னி யாவும் உருட்டி
னான்திசை முற்றும் நின்று
பரித்திடுங்,
கன்ன மார்மத மால்க
ளிற்றினும் வன்மை 20
சான்றிடு கழலினான்.
நூறு சென்னியும் இடறி
யாங்கொரு நொடிவரைப்
பின்முன் அவுணனை,
ஈறு செய்தனன் அதுமு
டித்தபின் எல்லை யின்சின
மெய்தியே,
ஆறு மாமுக வள்ளல்
வாய்மை இகழந்து
ளான்அவை யத்தைமுன்,
ஈறு செய்துபின் இந்நக

ரத்தை யென்று
நினைந்தனன். 21

ஆகத் திருவிருத்தம் - 660

-----

14. காவலாளர் வதைப் படலம் **(661 - 689)**

661 சுடரும் வேற்படைத்
தொல்கும ரேசன
தடிகள் முன்னி அருளுடன்
ஆண்டகை
படிய ளந்திடு பண்ணவ
னாமென
நெடிய பேருருக்

கொண்டுநின் றானரோ. 1

662 திசைய ளந்தன திண்புயஞ்
சென்றுசேண்
மிசைய ளந்தன மேதகு
நீண்முடி
வசுதை யாவும் அளந்தன
வார்கழல்
அசைவ ருந்திறல் ஆடவன்
நிற்பவே. 2

663 திருவு லாங்கழற் சீறடிச்
செம்மல்பேர்
உருவு தாங்கி உகந்தனன்
நிற்றலும்
அரவின் வேந்தரும்
ஆதியங் கூர்மரும்
வெருவி னார்கள்
வியன்பொறை ஆற்றலார். 3

664 கதிரெ றித்திடு காமரு
பூணினான்
மதுகை பெற்ற வடிவொடு
நிற்றலும்
அதுப ரித்தற் கருமையின்
ஆற்றவும்
விதலை யுற்றது வீர
மகேந்திரம். 4

665 உலங்கொள் வாகுவின்
ஒண்பதம் ஊன்றலும்
விலங்கி யேதளர் வீர
மகேந்திரம்
இலங்கை நீர்மையெய்
தாமல் இருந்ததால்
குலங்கொள் தானவக்
கோமகன் ஆணையால். 5

666 சேண ளாவிய சென்னியன்

எண்டிசை
காண நிற்புறு காட்சியன்
கந்தவேள்
ஆணை காட்டிநி றுவிய
ஆடலாந்
தாணு வென்னத் தமியன் 6
விளங்கினான்.

667 சான்ற கேள்வித் தலைமகன்
தாட்டுணை
ஊன்று கின்ற வுழிதொறும்
மாநிலம்
ஆன்று கீண்டிட அவ்வப்
புழைதொறுந்
தோன்று கின்றன சூழ்கடல்
நீத்தமே. 7

668 ஆத்தன் ஊன்றும்
அடிதொறுந் தோன்றிய
நீத்தம் யாவும் நெடுந்திறல்

வெய்யசூர்
வாய்த்த கோயில்
வளைந்திறை போற்றிய
வேத்த வைக்களந்
தன்னினும் மேவிய. 8

669 பூழை கொண்டு புறம்படர்
நீத்தநீர்
மாழை கொண்டவன்
கோயில் வளைந்துராய்ப்
பேழை கொண்ட பிணிப்பறு
பாந்தள்போல்
கூழை கொண்ட மறுகிற் 9
குலாயதே.

670 துய்ய பூழை
தொறுந்தொறுந் தோன்றுநீர்
மையல் வெங்கரி வாம்பரி
தேர்படை

கைய ரிக்கொடு காசினி
யாறுபோல்
செய்ய மாநகர் யாங்கணுஞ் 10
சென்றதே.

671 தோட்ட தன்ன சுழிப்படு
வாரியின்
ஈட்ட மாநகர் வீதிதொ
றேகியே
பாட்டின் மாளிகை பற்பல
சாடியே
மீட்டும் ஒல்லையின்
வேலை மடுத்ததே. 11

672 எம்மை யாளுடை
எந்தைதன் தூதுவன்
செம்மை நீடு திருவுரு
நோக்கியே
கைம்ம றிக்கொடு கண்டனர்

யாவரும்
அம்ம வோவென அச்சமுற் 12
றோடினார்.

673 மாவு லாவரும் மன்னவன்
கோயிலுட்
காவ லாளர்இக்
காளையைக் கண்ணுறீஇ
ஓவி தோர்வஞ்சகன்
உற்றனன் ஈண்டெனாக்
கூவி ளித்தனர் தத்தமிற்
கூடினார்.
13

674 கூடு கின்ற குணிப்பருங்
காவலோர்
நீடு மெய்கொடு நின்றவற்
கஞ்சியே
ஆடல் பூண்டிலம் என்னின்
அரசனே

சாடு நம்மைச் சரதமென்
றெண்ணினா£¢. 14

675 குமரி மாமதிற் கோயிலுட்
போற்றியே
அமரி யோர்கள ரைம்பது
வெள¢ளத்தர்
திமிர மேனியர் தீயுகு
கண்ணினர்
சமரி யற்றத் தலைத்தலை
மண்டினார். 15

676 மண்டி மற்றவர் வல்லெழுத்
தோமரம்
பிண்டி பாலம் பெருங்கதை
ஆதியாக்
கொண்ட கொண்ட
கொடும்படை வீசியே
அண்டம் விண்டிட

ஆர்த்தனர் ஆடினார். 16
677 ஆடும் எல்லை அடுபடைத்
தானவர்
பாடு சூழ்ந்த பரிசினை
நோக்கினான்
நீடு சான்ற இடித்தொகை
ஆயிர
கோடி போற்புயங்
கொட்டிநின் றார்ப்பவே. 17
678 அலைக்க வந்த அவுணப்
படையெலாங்
கலக்க மூழ்கிக் கருத்துணர்
வஃகியே
உலக்கு றாத உருமிடி
உண்டிடும்
புலைக்க டுந்தொழிற்
புள்ளென லாயவே.
18

679 வேறு

பன்மழைக் குலங்களிற்
படைக்கலங்கள் யாவையும்
வன்மைபெற்ற வீரருய்ப்ப
வந்துமேனி படுதலுஞ்
சின்மயத்தன் ஒற்றன்மிக்க
செய்யவீழ் விழுத்திய
தொன்மரத்
தியற்கைபோன்று
சோரிசோர நின்றனன். 19

680 ஆனகாலை வீரவாகு
அறிவனங்கி யிற்சினைஇ
மானவீரர் மீதலாது
வாளெடுக்க லேனெனாத்
தேனின்மாப் பெருங்கடல்
திளைத்தலைக்கு மத்தெனத்
தானவப் பதாதியைத்

தடிந்தலைத்தல் மேயினான். 20

681 மிதித்தனன் கொதித்தனன்
விடுத்திலன் படுத்தனன்
சதைத்தனன் புதைத்தனன்
தகர்த்தனன் துகைத்தனன்
உதைத்தனன் குதித்தனன்
உருட்டினன் புரட்டினன்
சிதைத்தனன் செகுத்தனன்
செருக்கினன் தருக்கினன். 21

682 சிரத்தினை நெரித்தனன்
திறம்புயம் இறுத்தனன்
கரத்தினை முரித்தனன்
களத்தினைத் திரித்தனன்
உரத்தினைப் பிரித்தனன்
உருத்தனன் சிரித்தனன்
புரத்தினை உரித்தனன்
பொடித்தனன் படைத்திறம். 22

683 எடுத்தனன் சுழற்றினன்
எறிந்தனன் சிலோர்தமைப்
புடைத்தனன் இடித்தனன்
புயத்தினாற் சிலோர்தமைப்
பிடித்தனன் பிசைந்தனன்
பிழிந்தனன் சிலோர்தமை
அடித்தலங் கொடித்தலத் 23
தரைத்தனன் சிலோர்தமை.
684 பெருத்தனன் சிறுத்தனன்
பெயர்ந்தும்வேறு பல்லுருத்
தரித்தனன் நடந்தனன்
தனித்தனி தொடர்ந்தனன்
மருத்தெனக் கறங்கினன்
வளைந்தனன் கிளர்ந்தனன்
ஒருத்தன்வெள்ளம் ஐம்பது
உலக்குறக் கலக்கினான். 24
685 மஞ்ஞை அன்னம் ஒண்புறா
மடக்குயில் ரிட்பயில்

செய்ஞ்ஞலங்கொள்
மாடமீது சேனங்கூளி
பிள்ளைகள்
பிஞ்ஞகன் குமாரனாடு
பேரமர்க் களம்படும்
அஞ்ஞையாளர் குருதியூன்
அருந்துமா றிருந்தவே. 25

686 மானினஞ் செறிந்திரைந்து
வந்தவெல்லை தன்னிடைத்
தானொர்சிங்க ஏறுபுக்க
தன்மைபோல் அவுணர்தங்
கோனிருந்த உறையுளிற்
குலாயகாவ லாளராஞ்
சேனைவெள்ளம்
ஐம்பதுஞ் சினத்தின்வல்லை
சிந்தினான். 26

687 முறிந்தனர் உறுப்பியாக்கை
முற்றும்வேறு வேறவாய்ப்
பிறிந்தனர் தகர்ந்தனர்
பிறங்குசென்னி சோரியுட்
செறிந்தனர் புதைந்தனர்
சிதைந்தனர் உருண்டனர்
மறிந்தனர் இறந்தனா¢
மடிந்தனர் கிடந்தனர். 27

688 இன்னபான்மை
வீற்றுவீற்றின்
அவுணர்தானை யாவையுஞ்
சின்னபின்ன மாகியே
சிதைந்துவீழந் துலந்திட
உன்னுகின்ற முன்னமட்
டுலம்பினான் சிலம்பினின்
மன்னன்மங்கை நூபுரத்தின்
வந்தவீர வாகுவே.

689 வள்ளல்நின்று சமரிழைப்ப
மாண்டவீரர் யாக்கையின்
உள்ளதாது வானஏழும்
உருவம்வேறு காண்கிலா
தள்ளலாகி யொன்றுபட்ட
தங்கிதன்னின் உருகியே
வெள¢ளியாதி
உலகம்யாவும்
விரவும்வண்ணம்
என்னவே. 29

ஆகத் திருவிருத்தம் - **689**

------

15. நகரழி படலம் **(690 - 770)**

690 ஆசுறும் அவுண வெளஂளம்
ஐம்பது முடித்தோன் ஐஞ்?
றோசனை அளவை
யான்றே ஒராயிர மும்ப
ரேகித்
தேசுறு மேரு வென்னச்
சிகரமோ ரிலக்கஞ் சூடி
வீசுபொன் சுடர நின்ற
வேரமொன் றங்கட்
கண்டான். 1

691 புறத்திருள் இரிய வைகும்
பொலஞ்சுடர்ப் பொன்செய்
வேரந்
திறத்தியல் கோயில்
முன்னஞ் சேர்ந்தது தன்னை
வீரன்
பறித்தொரு கரத்தின் ஏந்திப்
பதகனாஞ் சூர பன்மன்

அறத்தியல் இழுக்கி
வைகும் அவைக்களம் வீசி
ஆர்த்தான். 2

692 பன்மணி செறிந்த பொற்பிற்
பாயொளி எரிபொன்
வேரம்
மன்னவன் உறையுஞ்
செம்பொன் மாயிரு மன்றில்
போதல்
மின்னவிர் மேரு வாதி
வெற்பெலாம் மிகலின்
ஒன்றிப்
பொன்னகர் பொடிப்பச்
செல்லுந் தன்மையைப்
போலும்அம்மா. 3

693 வார்த்தரு கழற்கால் வீரன்
வானுரும் ஏறும் உட்க

ஆர்த்திடு துழனி யேகி
அரசன்மே வியவத் தாணி
சேர்த்தவர் கன்னத் தூடு
செறியுமுன் எறித லுற்ற
பேர்த்திடு செம்பொன்
வேரம் பேரவை மிசையுற்
றன்றே. 4

694 விற்செறி தூபிச் செம்பொன்
வியன்மணி கஞலும் வேரங்
கற்செறி பெருந்தோள் வீரன்
எறிதலுங் கடிது நண்ணிப்
பொற்செறி மார்பிற் சூரும்
புதல்வருஞ் சிலரும்
வைகுஞ்
சிற்சில இடையே அன்றி
மன்றெலாஞ் சிந்திற்
றாமால். 5

695 தடத்தனி வேரங் கீண்டு
தபனியத் தவைக்கண் ஓச்சி
இடித்தனன் ஒருதான்
நிற்கும் எம்பிரா னேவல்
தூதன்
படைத்தளித திறுதி
வேலைப் பசும்பொனார்
தசும்பின் அண்டம்
உடைத்துல கழித்து நிற்கும்
ஒருபெருங் கடவுள்
ஒத்தான். 6

696 புலவுகொள் அலகு
வெவ்வாய்ப் புட்செறி
பொதும்பர் தன்னில்
பலமுடை உருமு வீழப்
பட்டதோர் பரிச தென்னத்
தொலைவகன் மைந்தன்

விட்ட சூளிகை தகர்ப்பத்
தொல்சீர்
மலிவுறு சனங்க ளோடு
மன்றமங் குற்ற தம்மா. 7
697 இடிந்தன மிசையின்
எல்லை இற்றபித் திகையின்
சூழல்
பொடிந்தன உத்தி ரங்கள்
போதிகை பூழி யாகி
முடிந்தன மதலை யாவும்
முரிந்தன கபோதம் வீழ்ந்த
மடிந்தன திருவுஞ் சீரும்
மன்றழி வுற்ற தன்றே. 8
698 பீடிகை புரைத்த பொற்பிற்
பேரவை தகர்த லோடும்
பாடுற அரசர் சூழ்ந்த
பரிசனர் தம்முட் சில்லோர்
ஓடினர் சிலவர் மெய்யூ

றுற்றனர் சிலவர் நெக்கு
வீடினர் சிலவர் ஆற்ற
மெலிந்தனர் புலம்ப
லுற்றார். 9

699 நெக்கது பொதியி லாக
நிரந்தது செம்பொற் பூழி
திக்கொடு புவியும் வானுஞ்
செறிந்தன அவுண ராகித்
தொக்கனர் உடைந்து
மாய்ந்து தொகைபிரிந்
தழிந்தார் தொல்லைத்
தக்கனின் உணர்வு தீர்ந்த
தகுவர்கோன் இவற்றைக்
கண்டான். 10

700 ஆயிர நாமத் தண்ணல்
அனையவன் வன்மை
காணா

ஆயிரம் வடவை யேபோல்
அழன்றுதன் னயலின் நின்ற
ஆயிர நெடுந்தோள் ஐஞ்?
றானனங் கொண்ட தீயோர்
ஆயிரர் தம்மை நோக்கி
அடலுரும் ஏற்றிற் 11
சொல்வான்.

701 விழிப்பரு நிவப்பின்
ஓங்கும் வேரமொன்
றதனைக் கீண்டே
தெழிப்பொடு குமரன்
தூதன் செலுத்தினன்
செம்பொன் மன்றம்
இழிப்புறத் தகர்ந்து வீழ்ந்த
தீண்டுசில் லிடமே அன்றிப்
பழிப்பெனக் கிதன்மேல்
உண்டோ பட்டதென்
புகழும் மன்னோ. 12

702 கோறலே கொற்ற மன்றால்
ஒற்றனைக் குறுகி நீவிர்
மாறுபோர் இயற்றி யேனும்
மற்றவன் வழாத வாற்றல்
ஈறுசெய் திடாது பற்றி
எம்முனர்த் தருதிர்
மெய்யின்
ஊறுசெய் தவனை வானோ
ருடன்சிறை உய்ப்ப
னென்றான். 13
703 அன்னவர் அதனைக் கேளா
அரசவீ தருளிக் கேண்மோ
ஒன்னலன் தூதன் சோரி
உயிரொடு குடித்தற் குற்றாம்
நின்னருள் ஆணை நாடி
நெஞ்சகம் புழுங்கி யஞ்சி
இன்னதோர் பொழுதுந்
தாழ்த்தேம் இனியது புரிது

மென்றார். 14
704 என்றனர் வணக்கஞ் செய்ய
இனிதென உவகை பூத்துக்
கன்றிய அவுணர் தங்கள்
காவலன் விடுப்ப அங்கட்
சென்றனர் பத்து நூற்றுத்
திறலுடை மொய்ம்பர்
முன்னம்
நின்றிடு வீர வாகு
நிலைமையை உரைக்க
லுற்றாம். 15
705 வேறு
வேரம தெறிந்தவை வீட்டி
நின்றுளான்
சூருரை நகர்வளந்
தொலைச்சிச் சூழுநர்
சேருறும் இருக்கையுஞ்
சிதைப்பன் இன்றெனா

ஒருறு புந்தியில் உன்னி
னாரோ. 16

706 மறிப்பிணை முதலிய
மான்கள் புள்ளினஞ்
சிறப்புறு தண்டலை
மணியிற் செம்பொனிற்
குறிப்பினர் குயிற்றுசெய்
குன்றம் யாவையும்
பறித்தனன் திசைதொறும்
பரவ வீசினான். 17

707 வரைவயி றுயிர்த்திடு
மாசில் பல்பகை
அரதன நிரைகளின் அணிய
செம்பொனின்
மரபினில் இயற்றிய
வரம்பில் தெற்றிகள்
விரைவொடு தொட்டனன்

எடுத்து வீசினான். 18

708 முடிவகல் பேழையின்
மூட்டு நீக்கியே
அடியுறு கொள்கலம்
அவற்றைச் சாய்த்தெனப்
படியுறு மண்டபம் பலவுந்
தொட்டெடா
இடியுரை ஓதையான்
யாண்டும் வீசினான். 19

709 மலரயன் மிசையுறு மாயற்
புல்லுவான்
நிலமகள் கைகளை நீட்டி
யென்னவான்
உலகெலாம் இகந்துமேல்
ஓங்கு கோபுரம்
பலபல பறித்தனன் பாங்கர்
ஓச்சினான். 20

710 மூளுறும் எரிசிகை
முடித்துத் தானவர்
கேளடு தமித்தமி கெழுமி
யுற்றென
வாளுறு மாமணி வயங்கு
தூபிகைச்
சூளிகை பலபல தொட்டு 21
வீசினான்.

711 கற்றிடும் விஞ்சையின்
கழகம் பல்கடைத்
தெற்றிகள் வேதிகை சிறந்த
சாலைகள்
துற்றிடு பழுமரச் சோலை
வாவிகள்
மற்றுள பிறவொடும் மட்டித்
தானரோ. 22

712 கந்துக வியனிரை கரிகள்

தேர்த்தொகை
பந்தியிற் சாலையிற்
பயின்று நின்றன
அந்தமின் றாயின் அள்ளி
அள்ளியே
உந்தினன் திசைதொறும் 23
உரற்றி வீழவே.

713 நிலவரை சூழ்தரு நேமி
வெற்பென
மலிதரு செம்மணி
வகையிற் பண்ணிய
பலவகை இயந்திரப் பதண
இஞ்சிகள்
ஒலிகழற் காலினான்
உதைத்து வீட்டினான். 24

714 பூழியம் பொற்புயப்
புனிதன் வெய்யசூர்
வாழுறு கோநகர் வளத்தை

யின்னணம்
ஊழியின் மருத்தென
உலாவி யட்டபின்
சூழுறு கிடங்கருந் தூர்த்திட்
டானரோ. 25

715 அறந்தலை நின்றிடா
அரசன் கோயில்நின்
றெறிந்திடு சிகரிகள்
இலங்கு சூளிகை
நிறைந்திடு மண்டபம்
நெருங்கு காமர்காச்
செறிந்தன பிறவொடு
சென்று சேணெலாம். 26

716 உளர்ந்திடு வரியளி யுலாவு
தொங்கலான்
வளர்ந்திடு பாணியான்
மன்னன் செல்வமாய்க்

களைந்தெறி கின்றன
கணிப்பி லாதவுங்
கிளர்ந்திடு நெடுமுகில்
கிழித்துச் சென்றவே. 27

717 சூரெனும் அவுணர்கோன்
படைத்த தொல்வளஞ்
சேரிய மிசைவரத் தெரிந்து
வானிடைச்
சாருறு கடவுளர் தம்முள்
ஏங்கியே
ஏரியல் தொகைபிரிந்
திரியல் போயினார். 28

718 ஊனிவர் குருதிவேல்
ஒருவன் ஓச்சிய
தானவர் கோன்வளந்
தகைந்து விண்ணவர்
மேனிகழ் பதங்களை வீட்டி

ஏகியே
வானதி தன்னையும் 29
வல்லை தூர்த்தவே.

719 வெறித்திடு தார்ப்புய
விடலை நொய்தினில்
பறித்தெறி அவுணர்கோன்
பலவ ளங்களும்
எறித்திடு தீங்கதிர் எல்லை
வேந்தனை
மறைத்தன பணிபல
மயங்கிச் சூழ்ந்தபோல். 30

720 சோலையின் மண்டபத்
தொகையிற் சூளிகைப்
பாலினிற் சிகரியிற் பயின்ற
புள்ளெலாம்
மேலுறு செலவினில்
விரைவின் ஏகியே

மாலயன் புள்ளடு மருவி
வைகியே. 31

721 செஞ்சுடர்ச் சூளிகை சிகர
மாதிகள்
விஞ்சிய மிசைவர
விழித்துத் தாளிலோன்
எஞ்சிய வுடலமும்
இறுங்கொல் இன்றெனா
அஞ்சினன் அழுங்கினன்
அலரி பாகனே. 32

722 வள்ளுறு வசிகெழு வயிர
மாமுடி
உள்ளபல் சூளிகை உம்பர்
செல்வன
பிள்ளைகள் எறிந்திடப்
பிறங்கு பம்பரம்
பொள்ளென ஈண்டிவான்
போவ போன்றவே. 33

723 மீப்படு வியன்முகில
கிழித்து விண்மிசை
மாப்பெருஞ் சிகரிகள்
வல்லை செல்வன
நீப்பருங் ககனமான்
நெடுங்க துப்பினில்
சீப்பிடு கின்றதோர் செய்கை
போலுமால். 34

724 பயனுறு பழுமரப்
பைம்பொற் காமர்கா
வயனெறி தந்திட
அகல்விண் செல்வன
நயனறும் அவுணனூர்
நணிய கற்பகம்
வியனுல இருந்திட மீள்வ
போன்றவே. 35

725 ஐயன தொற்றுவன் அள்ளி

வீசிய
செய்யபல் பொருள்களுஞ்
செறிந்து சேணெலாங்
கொய்யுளை வயப்பரிக்
கொடிஞ்சித் தேர்மிசை
வெய்யவன் செலவினை
விலக்கு கின்றவே. 36

726 திருமிகு சூளிகை சிகர
மாதகள்
நிரல்பட ஏகியே நிரந்த
பல்வகைப்
பருமணி யெரிசுடர் பரப்பி
வான்படர்
இரவிதன் கதிரையும் இகலி
வென்றவே. 37

727 மின்னவிர் சிகரிபொன்
வேர மாதிகள்

என்னவும் வான்படர்ந்
தெழாலின் விஞ்சையர்
உன்னுறும் ஓங்கலும்
உவண வைப்பெனும்
பொன்னெயில் வட்டமும் 38
பூழி செய்தவே.
728 குன்றொடு சூளிகை கோபு
ரம்பிற
ஒன்றுடன் ஒன்றுபட்
டுரிஞ்சி யாயிடைத்
துன்றிய மணிதிசை
தோறுஞ் சிந்துவ
மின்றிகழ தாரகை விளிந்து
வீழ்வபோல். 39
729 பொற்றைகள் சிகரகோ
புரங்கள் தத்தமில்
எற்றுழிப் புகையென
எழுந்து பூழிகள்

சுற்றிய புலிங்கமுந் தோன்று
கின்றன
வெற்றவெம் புயல்களு
மின்னும் போலவே. 40
730 ஏழுயர் களிறனான் எறிந்த
யாவையுஞ்
சூழுற வானிடைத் துவன்ற
எற்றலிற்
கேழுறு நுண்டுகள் கெழுமிச்
சிந்துவ
பூழியின் நெடுமழை
பொழியுந் தன்மைபோல். 41
731 ஆரியன் ஓச்சிய
அணிகொள் மண்டபம்
வேரமொ டகன்பொழில்
பிறவும் விண்ணுறீஇத்
தாரகை முதற்சுடா¢த்
தனுக்கள் சார்ந்திடச்

சோரியும் இடையிடை
துளித்த தென்பவே. 42

732 புந்தியி லான்மகம் புகுந்த
தீமையால்
இந்திர னாதியோர் யாருஞ்
சூரனால்
நொந்தனர் அவன்நகர்
வளமும் நோவுற
அந்தரத் தவரையும்
அலக்கண செய்தவே.
43

733 வெற்புறழ் மொய்ம்பினான்
விடுத்த சூளிகை
பற்பல பொருந்தலும் பட்ட
வன்னிபோய்
எற்படு கதிருடை இரவி
பச்சைமாப்
பொற்புறு கொய்யுளை பூழி

செய்ததே. 44

734 பொன்னவிர் சிகரகோ
புரங்க ளாதிய
துன்னிய தாக்கலில்
தோன்றித் தீப்பொறி
இன்னுயிர் வழங்கிய
வெல்லை எங்கணும்
வன்னிபெய் மழையென
மயங்கி வீழ்பவே. 45

735 வழுவுறும் அவுணர்கோன்
வளங்கள் யாவையும்
கெழுதகு விசும்பினைக்
கிழித்துச் சேறலின்
எழிலிகள் வயிறுடைந்
திரங்கி ஆற்றலா
தழுதென உலகெலாம்
அறல்சிந் துற்றவே.

46

736 வேறு
ஏசிலா அறிவன் விட்ட
இன்னபல் வெறுக்கை
யாவும்
மாசகல் விசும்பின் ஏகி
மதிமுடி அருள்பெற் றுள்ள
கோசிகன் துறக்க முய்த்த
கொற்றவன் தவறி யென்ன
ஆசுற மீண்டு ஞாலத்
தகிலமும் வீழ்ந்த அன்றே. 47

737 படிதனில் திசையின் பாலிற்
பௌவத்திற் பழுவந்
தன்னில்
தடவரை தன்னில் இன்ன
தகையன பிறவிற் சூர
னுடையபல் வளங்க
ளெல்லாம் உரற்றியே வீழ

ஆண்டும்
இடைதரு முயிரின்
பொம்மல் வெருவிவீழ்ந்
திரித லுற்ற. 48

738 அலைந்தது பரிதி ஓங்கல்
அதிர்ந்தது மேருச் சையங்
குலைந்தது சூழுங் குன்றங்
குலுங்கிய அசலம் ஏழுங்
கலைந்தது நாகர் வைப்புங்
கலங்கிய கடலும் பாரும்
உலைந்தன உயிர்கண்
முற்றும் ஓடின திசையின்
யானை. 49

739 தண்படு தொடலை மார்பன்
தானெறிந் தவற்றிற் பல்வே
றொண்புவி முழுதுஞ்
சிந்திற் றொழிந்தன உலப்பி

லாத
எண்பதி னாயி ரப்பேர்
யோசனை யெல்லைத்
தாகிக்
கண்படு சூரன் ஊரின் 50
கல்லென வீழ்ந்த மாதோ.
740 முடிந்திடல் அரிய சூரன்
மொய்வளம் அவனூர்
முற்றுந்
தடிந்தெறி உருமே றென்னத்
தணப்பற வீழ்த லோடும்
இடிந்தன மாட வீதி
யாவையும் கடிகா இற்ற
பொடிந்தன சிகரி யாதி
புரிசைகள் மறிந்து மாண்ட. 51
741 மண்டபஞ் சிகரி வேரம்
அணிமதில் மாட கூடம்

எண்டகு பொதியின்
முற்றும் இடிபட எழுபொற்
பூழி
விண்டொடு திசைபார்
யாண்டும் வெறுக்கையின்
வடிவ மாக்கி
அண்டா¢தம் உலகீ
தென்றே அறிகுறா
வகைசெய் தன்றே. 52
742 புடையகல் பொன்செய்
மூதூர் பொள்ளெனத்
தகர்ந்து வீழ
மிடைதரு வீதி முற்று
மேயின சனங்கள் பூசல்
கடைவரு நாள தெல்லைக்
ககனமூ தண்ட கூடம்
உடைதலும் முடியும் ஆவி
அரற்றுமா றொத்த தன்றே.

53

743 வேறு

நாக முந்து நறுநிழல் மாதவி
நாக முந்து நறுநிழற்
பொற்கணி
சேக ரம்பல சிந்திடு
காழுடைச்
சேக ரம்பல வோடு
சிதைந்தவே. 54

744 கோட ரங்குல வுற்றிட
வான்றொடுங்
கோட ரங்குல வுற்றிடு
தண்டலைக்
கோட ரங்குலங்
கோலஞ்செய் பொன்வரைக்
கோட ரங்குல வுற்றிறை
கொண்டவே.

55

745 ஓடும் வாவியின் மீனினம்
ஓங்குபுள்
ளோடும் வாவிவிண்
ணுற்றிட வீதியின்
மாட மாலை வரிசையின்
மல்கிய
மாட மாலை மறிந்திடி
பட்டதே.
56

746 அண்ட ரண்டரும் அந்நகர்
மாண்டன
அண்ட ரண்டம் அளவிடு
சூளிகை
மண்ட பம்மதின் மாடந்
தரித்தயர்
மண்ட பம்மதின் மாதவம்
யாவதே. 57

747 பூவை யன்ன மணிமயில்

பொற்புறு
பூவை யன்ன மணிமயில்
பொற்புறா
வாவி யோடைவண் டான
மழிந்திட
வாவி யோடைவண் டானம்
அழியுமால். 58

748 மொய்யு டைத்தறி மோதித்
தளைபரீஇ
மையு டைப்பெரு மால்கரி
சோரிநீர்
மெய்யி டத்துக விண்முகி
லச்சுறக்
கையெ டுத்துக் கதறி
உடைந்தவே. 59

749 ஈடு சான்ற வெருத்த
முரிந்திட
நீடு பூநுதல் நெக்குறக்

கிம்புரிக்
கோடு சிந்தக் குருதியு
குத்தரோ
ஓடி வீழ்வ உவாக்கள்
அரற்றியே.
60

750 கார்கொள் சிந்துரங் காயத்
திடையிடைச்
சோரி சோர்தரத் தோன்றுவ
ஈற்றினின்
மேரு வாதி விலங்கலை
மெய்க்கனல்
சாரும் வெம்புகை
தன்னொடுஞ் சூழ்ந்தபோல். 61
751 கோடிகள் இற்ற கொடிஞ்சி
முரிந்தன
இடைகொள் பீடிகை
எல்லைகள் நெக்கன

அடிகொள் சில்லியும்
ஆருஞ் சிதைந்தன
பொடிய தாகிப் புரண்டன
தேர்களே. 62

752 பந்தி தோறும் பராவிய
ஐங்கதிக்
கந்து கங்கள் கலங்கி
நெரிந்திட
நொந்து மேனி நொறில்வரு
செம்புனல்
சிந்தி யோடச் சிதறிய
திக்கெலாம். 63

753 சிதவல் கொண்டிடு
செம்மயிர்க் கொய்யுளை
மதுகை வெம்பரி
வாய்களின் வீழ்தரு
முதிர வாரி யொலிகடல்

புக்கதால்
இதுகொ லோவட 64
வைக்கனல் என்னவே.

754 காள வெங்கரிக் காலின்
வயப்பரித்
தாளின் ஊடகப் பட்டுத்
தரைபுகா
மூளை சிந்த முழுதுடல்
பூழியாய்
மாளு கின்றனர் மாநக ரோர்
சிலர். 65

755 ஆளி மொய்ம்புடை
அண்ணல்முன் வீசின
நீளு மாநகர் ஞெள₵ளலின்
வீழ்தலுந்
தோளி ழந்து சுவல்முரிந்
தொய்யெனத்
தாளி ழந்து தரங்கமுற்

றா£¢சிலர்.
66

756 பொற்றை யன்ன
பொலன்மணி மாளிகை
இற்று வீழ்தலும் என்னிது
வென்றெழீஇ
வெற்ற வெள¢ளிடை
மேவுதல் முன்னியே
முற்றம் வந்திடு முன்மறிந்
தார்சிலர். 67

757 ஊடு மைந்தரும் ஒண்டொடி
மாதரும்
மாட மோடு மறிந்தனர்
தம்முடல்
வீடி விண்மிசை வேற்றுரு
வெய்தியே
கூடி யேவழிக் கொண்டன
ரோர்சிலர். 68

758 உவமன் இல்லவன் ஓச்சின
எங்கணும்
அவதி யின்றிப் பொழிய
வவைதெரீஇத்
தவறி லாதுசெய் தாழ்வரை
கீண்டெடாக்
கவிகை யாத்தமைக்
காத்துநிற் பார்சிலர். 69

759 விறற்கொள் வாகு
விடுத்தன கல்லக
வுறைப்பின் வீழ
ஒதுங்கிடம் இன்மையிற்
சிறக்கு மாநகர்ச் செந்தரைக்
கொண்டகீழ்
அறைக்கு ளேபுக் கலமரு
வார்சிலர். 70

760 மாதர் தங்களை மக்களை

அன்னையைத்
தாதை மாரைத் தமதுகைப்
பற்றியே
ஏதின் மாடம் இகந்துகச்
சோரிநீர்
வீதி போந்து வெருவிநிற் 1
பார்சிலர்.
761 கருவி வானினுங்
கண்ணகன் திக்கினுந்
தரணி தன்னினுந் தாவிலன்
வீசிய
திருவ ளங்கள் செறிந்தன
விழ்தலும்
வெருவிப் போய்க்கடல்
வீழ்ந்தொளிப் பார்சிலர். 72
762 கிழிந்த சென்னியிற்
கேழ்படு செம்புனல்

கழிந்து தோன்றவுங்
கண்டனர் ஐயுறாப்
பொழிந்து மெய்ப்புறம்
போர்த்தலுந் தேற்றியே
அழிந்தி ரங்குற ஆகுலிப் 73
பார்சிலர்.
763 ஆடல் மொய்ம்பினன்
ஆர்த்துமுன் வீசிய
மாட வீதி வளநகர்
எங்கணும்
நீட வீழதலும் நிற்றலை
அஞ்சியே
ஓடி யூறுற் றுயிர்துறப்
பார்சிலர். 74
764 திங்கள் சூடி திருமகன்
விட்டன
எங்கும் வீழும் இறப்பினை
நோக்கியே

அங்கி வெங்கணை
தொட்டறுத் தன்னவை
தங்கள் ஆருயிர் தாங்கிநிற்
பார்சிலர். 75

765 மையல் மாதரும் மைந்தரும்
ஆவியும்
பொய்யில் புந்தியும்
ஒன்றிப் புணர்தலுஞ்
செய்ய மாடஞ் சிகரமொ
டேவிழ
மெய்யும் ஒன்றி விளிந்திடு
வார்சிலர். 76

766 அந்தண் மாடத் தறிவன்
விடுத்தன
வந்து வீழ மறிந்துரு
மேறெனச்
சிந்த வேயுகு செம்பொறி
மெய்ப்பட

வெந்து சின்னம் விரவுறு
வார்சிலர். 77

767 வரங்கொள் வீர மகேந்திரத்
தின்னணந்
தரங்க மெய்திச்
சனங்களெல் லாமிரீஇ
உரங்கள் சிந்தி அழிந்துழி
ஒல்லென
இரங்கும் ஓதை எழுகடல்
உண்டதே. 78

768 மன்றி னிற்கரி பொய்த்து
மனுநெறி
கொன்று வாழுங்
கொடியர்தம் மில்லெனத்
துன்று மாடத்
தொகைவெள¢
ளிடையதாய்ப்

பொன்றி வீழ்ந்தன 79
புல்லென வாகியே.
769 நீறு பட்ட நெடுநகர்
எங்கணும்
ஊறு பட்ட உயிர்கடஞ்
சோரிநீர்
ஆறு பட்டிட அங்கவை
யோடளாய்ச்
சேறு பட்டன செக்கர்விண்
போலவே. 80
770 மலிந்த சீர்த்தி மகேந்திர
மாபுரம்
அலைந்து தொல்லைத்
திருமுழு தற்றதால்
மெலிந்தி டும்படி
விண்ணவர் தம்மெலாம்
நலிந்த வன்வளம் நன்றுறு
மேகொலாம்.

ஆகத் திருவிருத்தம் - 770

----

16. சகத்திரவாகுகள் வதைப் படலம் **(771- 803)**

640 ஏயின பான்மையின்
இவன்மூதூர£¢
மாயத்ரும் எல்லையின்
வருகின்ற
ஆயிர வாகுள அடல்வீரர்
மேயின தன்மை
விளம்புற்றாம். 1

771 ஓலம் உடைக்கடல்
உமிழகின்ற

நீல விடத்தினை
நிகர்மெய்யார்
மாலை யுடைப்பல
வடவைத்தீக்
கோல மெனச்சிகை
கொண்டுற்றார். 2
773 தீங்களி றாதிய
திறல்மாக்கள்
தாங்குவை யோடு
தலைப்பெய்தே
ஆங்குள சோரி அறாதீமப்
பாங்கா¢கள் அன்னதொர் 3
பகுவாயார்.
774 எல்லையின் நேமிகள்
யாவுந்தாம்
ஒல்லொலி நீரின்
உடைந்தென்னக்
கல்லுறை சிந்து

கருங்கொண்மூச்
செல்லென ஆர்த்தனர்
செல்கின்றார். 4

775 வேறு
மைவரு நீல வரைத்தொகை
தாங்கும்
மொய்வரு கின்ற முடிக்குழு
வென்ன
ஐவகை நூற்றின்
அமர்ந்தகல் வானைத்
தைவரு கின்ற
தலைத்தொகை கொண்டார். 5

776 மராமர மானவை மாதிர
மெங்கும்
பராவ விடுத்திடு பலகவ
டென்ன
விராவிய அங்கத மேவிய

விளங்கும்
ஓராயிர மாகிய ஒண்புய
முள்ளார். 6
777 எழுக்கொடு முத்தலை
எ'கம்பில் நாஞ்சில்
கழுக்கடை சங்கொடு
கப்பணம் வெவ்வாள்
மழுக்கதை சக்கரம் வச்சிர
மாதி
விழுப்படை யாவும்
விராவிய கையார். 7
778 எண்டகு நேமிகள் ஏழும்
அளக்கர்
மண்டல மானவு மன்னுயிர்
யாவுங்
கொண்டிடி னுங்குறை
வின்றி நிரம்பா
தண்டம தென்ன அகன்ற

வயிற்றார். 8

779 விழுமிய ப·றலை
வெம்பணி யேனைக்
குழுவொடு போற்றினர்
கொண்டுற லாற்றா
தழுதிட நாடிய தற்கயர்
வார்போல்
கழல்கள் அரற்று
கழற்றுணை கொண்டார். 9

780 இருபுயம் ஓர்முகம் எய்திய
வானோன்
ஒருவனை வெல்ல ஒராயிர
ரானேம்
பொருவகை சென்றிடல்
புன்மைய தென்னா
வருபழி யுன்னி மனந்தளர்
கின்றார். 10

781 மாகர வான்முன
மாயையின் வந்தான்
ஆகையி னால்இவன்
ஐதென வானிற்
போகுவ னால்இது
பொய்யல வல்லே
ஏகுமின் ஏகுமின்
என்றுசெல் கின்றார். 11

782 மீளிகை யாலெறி மேதகு
வேர
மாளிகை கோபுர மண்டபம்
வீழ்வ
காளிக ரன்னக ரங்கள்கொ
டேற்றுத்
தூளிகள் செய்தனர்
தூர்த்திடு கின்றார். 12

783 எய்யென மெய்யிடை

எங்கும் வியர்ப்பச்
செய்யன கண்வழி
செந்தழல் சிந்த
வெய்ய உயிர்ப்பெழ
வேர்வுள மூள
ஒய்யென ஓடினர் உற்றிடு 13
கின்றார்.

784 நாகர் தமக்கொர்
நமன்றனை யன்னோர்
ஆகிய ஆயிரர் ஆயிர
மொய்ம்பர்
வேகம தாகி விழுத்தகு வீர
வாகுவை எய்தி மடங்கலின்
ஆர்த்தா£¢. 14

785 ஆர்த்திடும் ஓதை
அகன்செவி செல்லத்
தார்த்தொகை தூங்கு

தடம்புய வீரன்
பார்த்தனன் மூவெயில்
பண்டெரி செய்த
தீர்த்தனெ னச்சிறி தேநகை 15
செய்தான்.
786 மேனிமிர் மந்தர வெற்பென
நின்றே
வானள வோங்கு மராமரம்
ஒன்றைத்
தேனினம் வான்றிசை சிந்தி
யரற்ற
ஊன்முதிர் கைகொ
டொசித்தனன் மன்னோ. 16
787 அண்டம் இருண்டிட ஆதவ
ரானோர்
மிண்டிய பேரொளி வீந்திட
வீரன்
வண்டழை துன்று மராமரம்

அங்கை
கொண்டது பன்முறை
கோட்புறல் செய்தான். 17

788 வேறு
மாயிர மருப்புள மராமரம்
இறுத்தே
தூயன்அம ராடல் முயல்
தொன்னிலைமை நோக்கி
ஆயிரம் அடுத்தபுயர்
ஆயிரரும் அங்கண்
மூயினர்கள் அண்ணலை
முரட்படை சொரிந்தார். 18

789 தொடுத்தனர்கள்
வார்கணைகள்
தொட்டனர்கள் வைவேல்
எடுத்தபல தோமரம்
எறிந்தனர்கள் ஆலம்

விடுத்தனர்கள் முத்தலை
வியன்கழுமுள் உய்த்தார்
அடற்குலிசம் வீசினர்கள்
ஆழிகள் துரந்தார். 19
790 இப்பரிசி னுள்ளபடை
யாவுமுறை தூங்கு
மைப்புயல்க ளென்னவரை
வின்றிவிரை வாக
ஒப்பரிய வீரன்மிசை
உய்த்திடலும் அன்னோன்
துப்பொடு மரந்தனி
சுழற்றிஅடல் உற்றான். 20
791 விட்டபடை யாவையும்
வெறுந்துகள வாகப்
பட்டிட மரங்கொடு
பராகமவை செய்ய
உட்டௌ¤வின் மானவர்
ஒராயிரரும் வீரற்

கிட்டினர் வளைந்தனர்
கிளர்ந்தமர் முயன்றார். 21

792 ஒட்டியம ராடிய ஒராயிரவர்
தாமுங்
கெட்டிரிய மேருநிகர்
கேழ்கிளர் புயத்தோன்
மட்டுநனை வார்சினை
மரங்கொடு புடைத்தே
சட்டக மிறந்துபடு
தன்மைபுரி குற்றான். 22

793 செக்கர்புரை குஞ்சிகெழு
சென்னிகள் கிழிந்தார்
நெக்கனர் கபோலவகை
நெற்றிபிள வுற்றார்
அக்கநிரை சிந்தினர்
அலங்குகுழை யற்றார்
உக்கனர்கள் பல்லெயி

றுடைந்தனர்கள் துண்டம். 23
794 வாய்நிரை பகிர்ந்தனர்கள்
மாழைதிகழ் கண்ட
மானவு முரிந்தனர்கள்
அற்றனர்கள் பொற்றோள்
ஊனமகல் அங்கைகள்
ஒசிந்தனர் தசைந்தே
பீனமுறு மார்பினை
பிளந்தனர் தளர்ந்தார். 24
795 உந்திகள் குடங்கரின்
உடைந்துகுடர் யாவுஞ்
சிந்தினர் மருங்கெழில்
சிதைந்தனர் புறங்கண்
முந்துதொடர் என்பொடு
முரிந்தனர்கள் வாமஞ்
சந்துபொரு கின்றமுழந்
தாளடிகள் அற்றார். 25

796 வீந்தனர்க ளோர்சிலவர்
வீழ்ந்துமிதி பட்டுத்
தேய்ந்தனர்க ளோர்சிலர்
செய்யகுடர் சிந்திச்
சாய்ந்தனர்க ளோர்சிலர்
தங்குருதி ஆற்றுள்
தோய்ந்தனர்க ளோ£¢சிலர் 26
துடித்தனர்கள் சில்லோர்.

797 எறிந்திடு படைத்தொகுதி
ஏகுமுனம் வீழ்ந்து
மறிந்தனர்க ளோர்சிலவர்
மாய்ந்துகக னம்போய்ச்
செறிந்தனர்க ளோர்சிலர்
சிதைந்துதலை போயும்
முறிந்தவுடல் கொண்டமர்
முயன்றனர்கள் சில்லோர். 27

798 ஏரகலும் வீரர்தமி

யாக்கையிது வண்ணஞ்
சேரவிறல் உற்றுடைய
செவ்வியின் எழுந்த
சோரிநதி மாநகர்
தொலைத்துவளன் வாரி
வாரிதி நிறைந்தவனி
மீதினும் மடுத்த. 28

799 வேறு

அறந்தெ ரிந்துணர்
ஆண்டகை அகன்மரம்
புடைப்பக்
குறைந்த சென்னிவான்
திரிவன எயிற்றொடு
குலவிச்
செறிந்த தேவரோ
டமிர்தொளித் துண்டவர்
சென்னி
நிறைந்தி டாமதித்

துணைகவர்ந் துலவுதல்
நேரும்.
29

800 அடல்கொள் மொய்ம்பினன்
மரம்புடைத் தலுஞ்சில
அவுணர்
உடல்சி னப்பரி முகத்தவர்
தலைதுமிந் துதிர
நெடிதும் வாய்வழி
சிந்தவீழ்ந் தனர்நெடுங்
கடலுள்
வடவை மாமுக மங்கிகான்
றிடுவதே மான.
30

801 வள்ளல் மாமரத்
தண்டுகொண் டடித்தலும்
வலியோர்
பிள்ளை மாமதி எயிற்றணி
சிந்துவின் பெயர்ந்தே

அள்ளல் வேலையின்
முறைமுறை வீழ்வன
அதன்கண்
துள்ளு மீன்கணம்
உகண்டுவீழ் கின்றதோர்
தொடர்பின். 31

802 வலிந்த வூழ்முறை யாவரே
கடந்தவர் மரத்தாற்
பொலந்த யங்குபூண்
மார்பினன் எற்றிடும்
பொழுதிற்
கலந்து போர்செய்தார்
ஓர்சிலர் வாளடு
கரம்போய்த்
தொலைந்து ளார்செலும்
நெறியின்வீழ்ந் தவர்சிரந்
துணிப்ப. 32

803 இனைய பற்பல நிகழ்ந்திட

இணையிலா ஒருவன்
தினையின் வேலையில்
ஆயிரம் புயமுடைத்
திறலோர்
அனைவர் தம்மையும்
ப·றுணி படுந்திறன் அட்டுத்
தனிமை தன்னொடு
நின்றனன் அமர்க்களந்
தன்னில். 33

ஆகத் திருவிருத்தம் - 803

----

17. வச்சிரவாகு வதைப் படலம் **(804 - 904)**

804 கூடி ஆரமர் இயற்றினார்

தம்வலி குறைந்து
வீடி ஆவிபோய்
விளிதலும் அன்னது
விரைவின்
நேடி விண்ணிடை
நணுகிய தூதுவர் நில்லா
தோடி யாளுடை
அவுணர்கோன்
முன்புசென் றுரைப்பார். 1
805 துன்றும் ஆயிர
மொய்ம்புடை நின்படைத்
தொகைஞர்
சென்று சில்லமர் புரிந்தனர்
அவனது தெரியா
ஒன்றொர் பாதவம்
பறித்தனன் புடைத்தலும்
ஒருங்கே
பொன்றி வீழ்ந்தனர்

புகுந்தவா றீதெனப்
புகன்றார். 2

806 புகன்ற வேலையின்
அவுணர்கோன்
புரையிலோன் வன்மை
புகன்ற வேலையின்
வடவையார் அழலெனப்
பொங்கி
அகன்ற னன்பெரு
மிதத்துடன் ஆணையுந்
திறலும்
அகன்ற னன்பெருந்
துயர்கொளீஇ யினையன
அறைவான்.
3

807 உமைய ளித்திடு சிறுமகன்
தூதுவன் ஒருவன்
எமது முன்னம்வந் தவமதி

செய்தனன் ஏகி
அமரில் யாரையும்
அட்டுநின் றின்னமும்
அகலான்
நமது கொற்றமும்
நன்றுநன் றாலென
நகைத்தான். 4
808 முச்ச கம்புகழ்
அவுணர்கோன்
முனிவினை முன்னி
யச்சே னக்கிளர்ந்
தெழுந்துசென் றவனடி
வணங்கி
மெய்ச் சிரங்கள் ஓரையிரு
திறலுடை விறல்சேர்
வச்சி ரத்திரு
மொய்ம்புடைக் காதலன்
வகுப்பான்.

5

809 நொய்ய தூதுவன்
பொருட்டினால் இத்திறம்
நுவறல்
ஐய கேட்கநிற் கியலுமே
இறையிவண் அமா¢தி
மொய்யில் யான்சென்று
மற்றவன் பெருமுரண்
முருக்கிக்
கைய கப்படுத்
துய்ப்பனால் அன்னது
காண்டி.

6

810 வேறு
என்ன லோடும்
இறப்பெதிர் உற்றிடா
மன்னன் மைந்தனை
நோக்கி மகிழ்வுறா

அன்ன தன்மையை
ஆற்றுதி நீயெனப்
பன்னி யேகும் படிபணித்
தானரோ. 7
811 விடைபு ரிந்திட
மெய்வழித் தாதைதன்
அடிவ ணங்கி யகன்றுமன்
கோயிலிற்
புடையி ருந்தன
போர்ப்படைச் சாலையின்
இடைபு குந்தனன் யாரும்
வழுத்தவே. 8
812 அட்டல் இன்றி அமர்தரு
சாலிகை
இட்டு மார்பின் இறுக்கி
வயத்தகு
பட்டி கைக்கலன் பாலத்
துறுத்தியே

புட்டில் அங்குலி பூண்டு
பொருக்கென. 9

813 ஆணி கொண்ட
அயிற்கணை பெய்தபொற்
தூணி கொண்டுபின்
தும்பை மிலைச்சியே
நாணி கொண்டு நலந்தரு
கார்முகம்
பாணி கொண்டு படைபிற
ஏந்தியே. 10

814 கொற்ற மாரமர்க்
கோலங்கள் உள்ளன
முற்ற வேகொண்டு
மூரிவில் வெஞ்சமர்
கற்ற காளை கதுமென
நோக்கியே
சுற்று கம்மியர்க் கின்னன 11

சொல்லுவான்.

815 மிக்க நம்படை
வெள்¢ளத்தி லோர் சில
தொக்க பூசல்
தொழிலினை முற்யி
இக்க ணந்தரு வீர்இவண்
என்றலுந்
தக்க தேயெனத் தாழ்ந்தவர்
போயினார். 12

816 ஆங்கு நின்றிடும் ஏவலர்
அப்பணி
தாங்கி யேகத் தகுவர்தங்
கோமகன்
நீங்க லின்றுதன் நீழலின்
வந்திடும்
பாங்கர் யாரையும்
நோக்கிப் பகருவான். 13

817 குமர வேள்விடு
கோற்றொழில் தூதனைச்
சமரில் வென்றொரு
தாம்பில் தளைபுரீஇ
இமையொ டுங்குமுன்
எந்தைமுன் உய்க்குவன்
அமைதிர் போருக் 14
கனைவிரும் என்றனன்.

818 பாலன் மற்றிவை
பன்னலும் நன்கெனா
ஏலு கின்ற இளைஞரும்
மள்ளரும்
மேலை வெஞ்சமர் செய்ய
விரைந்துபோர்க்
கோல மெய்திக்
குழீஇயினர் கோட்புற. 15

819 தாறு கொண்டவன்
தன்குறிப் பிற்செலும்

நூறு நூறு நொறில்பரி
மான்பெறீஇ
வீறு பண்ணமை
தேரொன்றின் வெய்தென
வேறி னான்மொய்ம்
பிருபது கொண்டுளான். 16

820 தந்தி ரத்துத் தலைவர் தம்
மைந்தரும்
மந்தி ரத்து மதிஞர்தம்
மைந்தருஞ்
சுந்த ரத்துத் தொடர்பினில்
சுற்றுறா
எந்தி ரப்பெருந் தேர்களில்
ஏறினார். 17

821 ஆன வேலை அரசன்
சுதன்விடப்
போன கம்மியர்

போர்வினை கூறியே
யானை மேல்கொண்
டிரும்பணை எற்றலுஞ்
சேனை தம்முட் சிலதிரண் 18
டுற்றவே.
822 ஒருங்கு தாம்பல ஓடலின்
அன்னவை
பரங்கொ ளற்கரி தாகிப்
படிமகள்
புரங்கி ழிந்திடு
புண்கொண் டரற்றல்போல்
இரங்கும் ஓதைகொண்
டேகுவ தேர்களே. 19
823 கருவி வானங் கடலுண்டு
செல்லுறும்
வரைக ளாமென வந்துதம்
மேலுறீஇ
உருமி னத்தை

உகுத்தொலி கேட்டலும்
வெருவி வீழ விரைவன
வேழமே.
20

824 கிட்டி நாடு நயனமுங்
கேடுசெய்
தொட்ட லார்தம் உளமுஞ்
சுழன்றிட
வெட்டு மாதிரத்
தெல்லையுஞ் சாரிகை
வட்ட மாகி வருவன
வாசியே. 21

825 ஆடல் வேல்கதை ஆழி
அலப்படை
பாடு சேர்ந்த பலகைஒள¢
வாள்சிலை
நீடு சூலம் நெடுமழு
ஆதியாக்

கூடு பல்படை கொண்டிடு 22
கையினார்.

826 இடித்த சொல்லர்
இமையவர் போர்பல
முடித்த மொய்ம்பர்
முரணிய பல்படை
வடித்த கற்பினர்
மால்வரை யானவை
படித்த லத்திற் படர்ந்தன்ன
காட்சியார். 23

827 விசும்பின் மாலை
மிலைச்சிய குஞ்சியர்
பசும்பொன் வீரமெய்ப்
பட்டிகை நெற்றியர்
நிசும்பர் அன்னதொர்
நேரலர் சோரியின்
அசும்ப றாத அகன்பில
வாயினார்.

24

828 தீம டங்கல் திறலினர்
தென்புலக்
கோம டங்கலின்
கொள்கையர் தங்கிளை
தாம டங்கத் தறிபிளந்
தார்த்தெழு
மாம டங்கல்
தனைப்பொரும்
வன்மையார்.

25

829 ஏகும் வெஞ்சமா¢க்
கென்றலும் பூண்பரீஇ
மாகம் அஞ்ச வளர்ந்தெழு
தோளினார்
மோகம் இல்லவர்
மொய்ம்பினின் மேலவ
ராகும் வீரர் அளப்பிலர்

எய்தினார். 26

830 ஐந்து நூறெனும்
வெள¢ளம் அழுங்குதேர்
தந்தி யின்குழுத் தானும்
அனையதே
உந்து மாக்கள ராயிரம்
வெள¢ளமாம்
பந்த மிக்க பதாதி
இரட்டியே. 27

831 இத்தொ கைப்படும் ஈரிரு
தானையும்
மைத்தி ரைக்கடல்
வாரியின் ஆர்ப்புறீஇப்
பத்தி ரட்டி படர்புயத்
தண்ணலைத்
தத்த மிற்கலந் தொன்றித்
தழீஇயின. 28

832 துடிவ லம்புரி துந்துபி
சச்சரி
கடிகொள் மொந்தை
கரடிகை தண்ணுமை
இடிகொள் பேரி
இரலைகள் ஆதியாம்
முடிவி லாவிய முற்று
முழங்கிய. 29

833 இற்ற எல்லையின் ஈரிரு
தானையும்
நெற்றி யேகடை நீடய
லிற்செல
மற்று ளார்களும் வந்திட
வச்சிரப்
பொற்ற டம்புயன்
பொள்ளென வேகினான். 30

834 வல்லி யக்கடு மான்பொரு

மானவா¢
செல்லி யக்கமுஞ்
செல்லினை மாறுகொள்
சொல்லி யக்கமுந்
துண்ணெனத் தொக்கெழு
பல்லி யக்கடல் ஆர்ப்பும்
பரந்தவே. 31

835 ஊழி மால்படை ஒல்லென
வேயெழப்
பூழி ஈண்டிவிண்
பொள்ளென மூடிய
வேழ மால்வரை வீழ்தரு
தானநீர்
ஆழி யென்ன அகன்புவி
கொள்ளவே. 32

836 திகந்தம் எட்டுந் திருநிழல்
ஓச்சியே
உகந்த தேர்களின்

ஒண்கொடி ஆடுவ
குகன்வி டுத்திடு
கொற்றவன் ஆற்றல்கண்
டகன்சி ரங்கள் அசைப்பன
போன்றவே. 33

837 ஆகும் எல்லை
அவுணர்மன் தேர்மிசைப்
பேய்கள் சூழ்ந்து பிணங்கி
மலைந்தன
காகம் யாவுங்
கழுகும்வெஞ் சேனமுங்
கூகை யோடு குழீஇயிரங்
குற்றவே. 34

838 மடிந்த வாயுடை வச்சிர
மொய்ம்பினான்
பிடித்த கையிற்
பெருஞ்சிலை வீழ்ந்தது

தொடுத்த வெந்நுறு
தூணியும் இற்றதால்
துடித்த வால்இடக் 35
கண்களுந் தோள்களும்.

839 அண்ணல் மைந்தன
தாழியந் தேர்மிசைக்
கண்ண கன்கொடி கையற
வீழ்ந்தன
விண்ணின் ஏறு
விசும்பின்றி ஆர்ப்பன
எண்ணில் தீக்குறி
இவ்வகை யுற்றவே. 36

840 உற்ற காலவை உள்ளுறக்
கொள்கிலன்
செற்ற மேல்கொண்டு
சென்னியோர் பத்துளான்
மற்றொர் தூணியும்
வா£¢சிலை யுங்கொளாப்

பொற்ற டங்கை புறந்தனிற்
சேர்த்தினான். 37

841 மொய்கொள் வச்சிர
மொய்ம்பன்இத்
தன்மையால்
வெய்ய தன்படை
வெள¢ளமொ டேகியே
செய்ய வேலுடைச்
சேவகன் ஏவல்செய்
ஐயன் நின்ற அடுகளம்
எய்தினான்.
38

842 வண்டு லாந்தொடை
வச்சிர வாகுதன்
தண்ட மோடு சமர்க்களஞ்
சேர்தலும்
அண்டர் நாயகன் தூதுவன்
அன்னவை

கண்டு நின்று கழறுதல்
மேயினான். 39

843 வேறு
இந்திர ஞால வையத்
திறைவனே அல்லன்
மற்றை
மைந்தரில் ஒருவ னாகும்
வருபவன் வருவான்
றன்னை
முந்திய தானை யோடு
முரணற முருக்கி வீட்டி
அந்திவான் புகுமுன்
எந்தை அடிதொழப்
போவன் என்றான். 40

844 எறிதிரை அளக்கர் என்ன
ஈண்டுறும் அனிகம்
யாவும்
முறைமுறை சாடி வந்த

முதல்வனை முடித்து
மாலை
உறுதல்முன் விசய
மோடும் ஒய்யென
மீளேன் என்னின்
அறுமுக ஐயன் தூதன்
ஆவனோ அடிய
னென்றான். 41
845 எண்டிசை புகழும் வீரன்
இனையன விளம்பிச்
செவ்வேள்
புண்டரீ கத்துப் பொற்றாள்
புந்தியால் இறைஞ்சிப்
போற்றி
மண்டமர் முயன்று நேமி
மறிதர வரைகள் கீற
அண்டமுந் திசையும்
வானுங் குலுங்கத்தோள்

கொட்டி ஆர்த்தான். 42
846 ஆர்த்திடும் ஓதை கேளா
அமர்குறித் தெழுதேர்
மேலோர்
கார்த்திடு தந்தி மேலோ£¢
கவனமாப் புரவி மேலோர்
பேர்த்திடு நிலத்தின்
மேலோர் பிறங்குசீ ரவுணர்
யாரும்
வேர்த்தனர் தி£¤ந்து
சிந்தை வெருவினர்
விளம்பு கின்றார். 43
847 வாழிய உலகம் யாவும்
மன்னுயிர்த் தொகையு
மாய
ஊழியில் தனிநின்
றா£¢க்கும் உருத்திரன்
ஆர்ப்போ அன்றேல்

ஆழிகட் கரசன் ஆர்ப்போ
அண்டங்கள் நெக்க
ஆர்ப்போ
ஏழ்கட லுடைந்த
ஆர்ப்போ இத்திறம்
ஆர்ப்ப தென்றார். 44
848 செருவலி கொண்ட சீற்றச்
செங்கணான் ஆர்க்கும்
ஓதை
மருமலர்த் தொடைய லாக
வச்சிர வாகு வென்போன்
இருபது செவியி னூடும்
இரவியம் புழைகள் புக்க
உருமெனச் சேற லோடும்
உளம்பனித் துரைக்கல்
உற்றான். 45
849 ஈரெழு திறத்த வான
உலகினுள் இன்று காறிப்

பேரொலி கேட்ட தின்றால்
பிறந்ததித் துழனி யாதோ
தேருதி ரென்று பாங்கர்
உழையரில் செப்பத்
திண்டேர்ச்
சாரதி விசய னென்பான்
தாழ்ந்திவை புகலல்
உற்றான். 46
தெற்றென உணர்தி
மான்தேர் செலுத்திய
வலவ னென்றே
மற்றென துரையை
எள்ளல் வல்லைமேற்
காண்டி எந்தை
அற்றமில் படையி
னோடும் அமர்செய
வருதல் நாடி
ஒற்றென நின்றோன்

போர்வேட் டார்த்திடும் 47
ஒலியீ தென்றான்.

851 தூதுவன் ஆர்ப்பி தென்று
சொல்லுமுன் உருத்துக்
கண்கள்
மீதெரி பொங்க நக்கு
வெய்துயிர்த் துரப்பி
யான்போய்
ஈதொரு கணத்தின்
அன்னான் இகல்முரண்
அழித்துப் பற்றித்
தாகைமுன் உய்ப்பன்
காண்டி சரதம்இத் தன்மை
யென்றான். 48

852 என்றிவை உரைத்துப்
போதும் எல்லையின்
முன்ன மாகச்

சென்றிடும் அவுண வீரர்
சேனையை வகுத்துச் சீறித்
தன்றுணைத் தாளுந்
தோளுந் தடக்கையும்
அனிக மாக
நின்றதோர் வீரன் றன்னை 49
நேமியிற் சுற்றி ஆர்த்தார்.

853 கைதனில் இருந்த
செம்பொற் கார்முகங்
குனித்து வெங்கோல்
எய்தனர் முசலம் நாஞ்சில்
எறிந்தனர் தண்டஞ் சூலம்
பெய்தனர் கணிச்சி
விட்டார் பிண்டிபா லங்கள்
தூர்த்தார்
நெய்தவழ் அயில்வேல்
தொட்டார் நேமிகள்
உருட்டு கின்றார்.

50

854 வேறு

தஞ்செனக் கொடுமைசெய்
தானவப் படைஞர்கள்
வெஞ்சினத் தன்மையால்
விடுபடைக் கலமெலாங்
கஞ்சனைச் சிறைசெயுங்
காரணன் தூதுவன்
செஞ்சுடர்ப் படிவமேற்
செவ்வண்வந் துற்றவே. 51

855 துய்யன்மேல் வெம்படைத்
தொகுதிவந் தடைதலும்
மெய்யெலா முற்றதான்
மிக்கசோ ரிப்புனல்
மையல்தீர் காலையின்
வந்தெழும் பரிதிபால்
பையவே செய்யதண்
கதிர்வரும்

பான்மைபோல்.

52

856 ஆனதோர் காலையெம்
மையன்வெஞ் சினமுரு
மானினம் பலபல
மருவியே செறிவுழி
மேனிவந் தேகியோர்
வேங்கைபாய்ந்
தடுதல்போல்
தானவப் படையினைத்
தாக்குதல் மேயினான்.

53

857 ஆயிரம் ஆயிரம்
அவதிசேர் அவுணர்தஞ்
சேயதண் குஞ்சியைச்
செங்கையாற் பற்றியே
பாயிருந்த துரையினும்
பாற்படு கிரியினும்

ஏயெனும் அளவைமுன்
எற்றியே எறியுமால். 54

858 எய்யும்வெம் படைகளும்
எறியும்வெம் படைகளுங்
கையினிற் பற்றியே
கனலெழப் பிசைதரு
மொய்யெனப்
பதைபதைத் தோலமிட்
டுயிருகச்
செய்யபொற் றாள்களால்
சிலவரைத் தேய்த்திடும். 55

859 மத்தமால் கரிகளும்
வாம்பரித் தொகுதியுஞ்
சித்திரந் திகழ்மணித்
தேர்களும் அவுணர்தங்
கொத்தொடே வீழ்தரக்
கோலமால் அடிதனக்

கொத்ததன் றாள்களல் 56
உதைபுரிந் துலவுறும்.
860 கிடைத்திடுஞ் சிலவரைக்
கீண்டனன் நீண்டமெய்
துடித்திடக் கழல்களால்
துகைத்தனன் சிலவரை
அடித்தனன் சிலவரை
அரைத்தனன் சிலவரைப்
புடைத்தனன் சிலவரைப்
புதுமரத் தண்டினால். 57
861 மத்தவெங் கரிபரி
வயவர்தேர் ஆயின
பத்துநூ றொருதலைப்
படநெடும் பாணியாற்
குத்திடுஞ் சிகரமேற்
கோளரி பாய்ந்தெனத்
தத்தியே திரிதருந்
தலைமலைக் குலமிசை. 58

862 தேரெலாம் இற்றன
திண்டிறற் கவனமாப்
பேரெலாம் இற்றன
பிளிறுமால் கரிகளின்
தாரெலாம் இற்றன
தானவந் தலைவர்செய்
போரெலாம் இற்றன
புகழெலாம் இற்றதே. 59

863 ஆங்கதோர் பொழுதினில்
அவுணருக் கிறைமகன்
பாங்கராய் வந்திடும்
பல்பெருங் குமரரும்
ஓங்குநாற் படையொடும்
ஒருவனைச் சுற்றியே
தாங்குபல் படையினால்
சமர்முயன் றாற்றினார். 60

864 வேறு

அன்ன காலையில் வீரவா
குப்பெயர் அறிஞன்
தன்ன தோர்கரத் திருந்திடு
பழுமரத் தண்டான்
முன்னர் வந்துசூழ்
மைந்தர்கள் முரட்படை
யோடுஞ்
சின்ன மாகியே விளிவுறப் 61
புடைத்தனன் திரிந்தான்.
865 செய்ய மத்தகம் இற்றன
இற்றன செழுந்தாள்
கைகள் இற்றன
மருப்பிணை இற்றன
கரிகள்
வெய்ய காலுடன்
எருத்தமும் இற்றன
மிலைச்சுங்
கொய்யு ளைத்தலை

இற்றன குரகதக் குழுவே. 62
866 தட்ட ழிந்தன பாரகம்
அழிந்தன சகடு
கெட்ட ழிந்தன கேதனம்
அழிந்தன கிளர்ந்த
மொட்ட ழிந்தன பாகினம்
அழிந்தன முரண்மாக்
கட்ட ழிந்தன ஒழிந்தன
கனைகுரல் ப·றேர். 63

867 கால்க ளூற்றிடும்
வெஞ்சிலை இற்றன கடிய
கோல்க ளிற்றன பரிதிகள்
இற்றன கொட்பார்
தோல்க ளிற்றன நாந்தகம்
இற்றன தூண்டும்
வேல்கள் இற்றன
நாஞ்சில்கள் இற்றன

விரைவில். 64

868 நெரிந்த சென்னிகள்
நெரிந்தன மார்பகம்
நெடிது
சரிந்த வெங்குடர் சரிந்தன
இழுக்குடைத் தசைகள்
சொரிந்த மூளைகள்
சொரிந்தன விரிந்தெழு
சோரி
திரிந்த கூளிகள்
திரிந்துமாய் வுற்றன
சேனை. 65

869 கரந்து ணிந்தனர்
புயங்களுந் துணிந்தனர்
காமர்
சிரந்து ணிந்தனர் நாசிகள்
துணிந்தனர் செழும்பூண்
உரந்து ணிந்தனர் கழலடி

துணிந்தனர் உளதொல்
வரந்து ணிந்தனர்
வன்மையுந் துணிந்தனர்
மைந்தர். 66

870 வாக்கி னாற்சிலர்
தம்முயிர் உண்டிடும்
வன்கைத்
தாக்கி னாற்சிலர் தம்முயிர்
உண்டிடுஞ் சமர்செய்
ஊக்கி னாற்சிலர் தம்முயிர்
உண்டிடும் உலம்பு
நோக்கி னாற்சிலர்
தம்முயிர் உண்டிடு
நொய்தின். 67

871 ஆங்கண் ஓர்சில
அவுணரை ஆடல்வெம்
பரியை
வெங்கண் யானையை

இரதத்தை வாரினன்
விரைவின்
மங்குல் வானினுந்
தரையினுங் கடலினும்
வரைகள்
எங்கு மாகியே வீழ்தர
வீரனார்த் தெறிந்தான். 68
872 அன்பு லப்புறு
கொடுந்தொழில்
அவுணர்கள் அமரும்
வன்பு லத்துயிர் கொளவரு
மறலிதன் தூதர்
துன்பும் அச்சமும்
அணங்குடன் அகன்றுதற்
றுதிப்பத்
தென்பு லத்தவன் முன்னுற
வீசினன் சிலரை. 69
873 ஒருத லைப்படுங்

கேளிரைத் துன்னுவான்
உய்ப்பக்
கருதி னான்கொலோ
சிற்சில அவுணர்தங்
கணத்தை
நிருதி மாநகர் புகுந்திட
வீசினன் நிகரில்
சுருதி நாயகன் ஏவலாற்
றியதனித் தூதன். 70

874 நேர்ந்து போர்புரிந்
துயிர்தனை விடாததந்
நிலைமை
ஓர்ந்து விண்ணவர்
மானங்கள் விடுத்திடா
துயர்வான்
சார்ந்த ஞாயிறு பிளந்திடா
தாடலின் தன்மை

சேர்ந்து ளார்பெறுந்
துறக்கமேல் வீசினன் 71
சிலரை.

875 எண்டி சைப்புறந்
தாங்கியே பெயர்கிலா
திரக்கங்
கொண்ட வெங்கரிக்
கிரையெனச் சிலவரைக்
கொடுக்குந்
தெண்டி ரைப்புனல்
பருகிய நிரப்பது தீர
உண்டி யாகவே
வடவைபால் சிலவரை
உய்க்கும். 72

876 ஏந்தல் இன்னபல்
வகையினால் அடுதலும்
இமைப்பின்

வீந்த தானைகள்
துணைவரும் பொன்றினர்
மிக்கோர்
ஓய்ந்து வானினுங்
கடலினுந் திசையினும
உலைந்து
சாய்ந்து போயினர்
மானமும் வன்மையுந் 73
தவறி.
877 மற்றிந் நீர்மையைக்
காண்டலும் வச்சிர வாகு
இற்ற தேகொலாம்
நம்பெருந் தானையென்
றிரங்கிச்
செற்ற மீக்கொண்டு
வலவனை நோக்கியித்
தேரை
ஒற்றன் முன்னுற

விடுத்தியால் கடிதென
உரைத்தான். 74

878 உரைக்கும் வாசகங்
கேட்டலுந் தொழுதுமுன்
னுற்ற
பரிக்கு லங்களின்
மத்திகை வீசியே பாகன்
அருக்கன் ஆழியந்
திகிரியூர் வலவனும்
அஞ்சி
வெருக்கொ ளும்படி
தேரினை வீரன்முன்
விடுத்தான்.
75

879 கொடிய வெஞ்சினந்
திருகியே சூ£¢தரு குமரன்
கடிது போர்செய்வான்

வருவது மேலையோன்
காணா
முடிவி லாமகிழ்
வெய்தியே முழுதுல
களந்த
நெடிய மாலினும்
நெடியன்மற் றிவனென
நிமிர்ந்தான். 76
நெடிய தான்புவி
அளந்திடப் புயங்கள்விண்
நெருக்க
முடிய லாங்கடந்
தண்டகோ ளகைதனை
முட்ட
வடிவ மைந்திடு
திறலினான் பணிபதி
மயங்க
அடிபெ யர்ந்துபார்

வெடிபட இடிபட
ஆர்த்தான். 77

881 புரம டங்கலுந் தெறுகணை
போன்றுளான்
பொன்னோன்
வரம டங்கலுஞ் சோரிய
தடங்கலும் வாணாள்
உரம டங்கலும் உண்டிடத்
தறியின்வந் துதித்த
நரம டங்கலும் வெருவர
எரியெழ நகைத்தான். 78

882 முச்ச கம்புகழ் திறலினான்
முறுவலும் முழக்கும்
வச்சி ரத்தட
மொய்ம்பினான்
கேட்டலும் மறுகி
மெய்ச்சி ரத்தொகை

துளக்கி ஆரழலெழ
விழித்து
நச்செ யிற்றர வாமெனச் 79
செயிர்த்திவை நவில்வான்.
883 வீர நன்றுநின்
ஆண்மையும் நன்றுமே
தக்க
பேரு நன்றுபே ராற்றலும்
நன்றுநீ பெற்ற
சீரும் நன்றுநின்
விஞ்சையும் நன்றுசெய்
கின்ற
போரு நன்றுநிற்
கேற்பதிவ் வார்ப்பெனப்
புகன்றான். 80
884 மற்று மோருரை
புகலுவான் வந்தெதிர்
மலைந்த

கொற்ற வீரரைப்
படுத்தனம் என்றுளங்
கொண்டாய்
அற்றெ லாமினி விடுமதி
நின்மிடல் அலைத்துப்?
பற்றி எந்தைமுன்
விடுப்பனால்
உனையெனப் பகர்ந்தான். 81

885 நின்னை வென்றிட
முயலுவன் தமியனும்
நீயும்
என்னை வென்றிட
முயலுதி இருவரும்
அதனைப்
பன்னி நிற்பதிற்
பயனெவன் கடிதமர்
பயிறி

பின்னை வென்றுளார்
வெல்லுக என்றனன்
பெரியோன். 82

886 என்று முன்னரே வச்சிர
வாகுவென் றிசைக்கும்
மன்னன் மாமகன்
தனதுகைக் கார்முகம்
வாங்கிப்
பொன்னின் நாணொலி
கொண்டொரா
யிரங்கணை பூட்டி
மின்னு லாந்தனி
வேலவன் தூதன்மேல்
விடுத்தான். 83

887 விடுத்த ஆயிரம் பகழியும்
விடலைதன் மிசையே
அடுத்த எல்லையிற்

காணுறா அங்கையொன்
றதனை
எடுத்து முன்னுற ஒச்சியே
அங்கவை எனைத்தும்
பிடித்து வல்லையின்
நுண்டுகள் பட்டிடப்
பிசைந்தான். 84
888 விட்ட வாளிகள் பூழிபட்
டிடுதலும் வெகுண்டு
மட்டு வாகைவெஞ்
சிலையினைப் பின்னரும்
வணக்கி
நெட்டி லைச்சரம் ஒருபதி
னாயிரம் நிறத்திற்
பட்டி டும்படி தொட்டனன்
அவுணர்கோன் பாலன். 85
889 அசைவி லானது

நோக்கியே முந்துபோர்
அகத்தில்
இசைமை நீங்கியே
முடிந்திடு தானவர் இட்ட
முசல மாகிய
தொன்டிறனை
யெடுத்துமுன் வந்த
விசிகம் யாவையும்
புடைத்தனன்
திசைதொறும் வீழ. 86
வழுவில் வாளிகள்
வறிதுபட் டிடுதலு மற்றும்
வழுமி தாகிய ஒருபதி
னாயிரம் விசிகம்
பழுது றாதன தூண்டியே
ஆண்டகை பரித்த
எழுவை நுண்டுகள்
ஆக்கியே பின்னரும்

எய்வான். 87

891 தலையி லாயிரங்
களத்தினில் ஆயிரந்
தடந்தோள்
மலையி லாயிரம்
உரத்தினி லாயிரம்
வயத்தாள்
நிலையில் ஆயிரங்
கணைகளாத் தூண்டினன்
நீடுங்
கொலையில் ஆயிரங்
கூற்றினைப் பாலுறுங்
கொடியோன்.

88

892 கையில் ஏந்திய பேரெழு
முரிந்திடக் காமர்
செய்ய மெய்ம்முழு

தீண்டியே பகழிகள் செறிய
ஐயன் நின்றனன் ஓரிறை
வருந்தியே அதற்பின்
ஒய்யெ னச்சென்று
வெய்யவன் தேரினை
உதைத்தான். 89

893 உதைத்த காலையிற்
பண்ணுறு பரியெலாம்
ஒருங்கே
பதைத்து வீழ்ந்தன
பாகனும் உருண்டனன்
பட்டான்
கதித்த வையமும்
அழிந்தது அன்னது காணா
மதித்து வேறொரு
தேரிடைப் பாய்ந்தனன்
மற்வோன்.

90

894 பாய்ந்து வச்சிர வாகுவாந்
தொல்பெயர்
படைத்தோன்
தேய்ந்த ஒண்பிறை
பணியொடு சேர்ந்தன
சிலையின்
ஆய்ந்தொ ராயிரம்
அயிற்கணை பூட்டியே
அடுபோர்
ஏந்தல் நெற்றியுட்
செறித்தனன் அமரர்கள்
இரங்க.
91

895 ஆயி ரங்கணை நுதலிடை
அழுத்தலும் அடல்வேல்
தூய வன்றிருத் தூதுவன்
சூரருள் புரிந்த
தீய வன்தடந் தேரினைச்

செங்கையால் எடுத்து
மீயு யார்ந்திடும்
விண்ணிடை எறிந்தனன்
விடுத்தான். 92

896 விண்ண கத்திடை
எறிந்தபின் வீரவா
குப்பேர்
அண்ணல் வச்சிர வாகுவந்
தேறுவான் அமைந்து
பண்ணு றுத்திய ஏமமாய்
நின்றதேர் பலவுந்
துண்ணெ னப்புடைத்
தெறிந்துதைத்
தொல்லையிற்
றொலைத்தான்.
93

897 தொலைக்கும் எல்லையின்
அவுணர்கோன்

மதலைதொல் புவிக்கோர்
இலக்கம் யோசனை
எல்லையின் காறும்விண்
ணேகி
அலக்க ணுற்றமீண்
டழிதரு தேருடன் அமரில்
வெலற்க ருந்திறல்
அறுமுகன் தூதன்முன்
வீழ்ந்தான். 94

898 நிலவ ரைப்புறுஞ்
சூர்மகன் எழுந்துதன்
நெடிய
சிலைவ ளைத்தமர்
செய்திட முன்னலுந்
திறலின்
தலைமை பெற்றவன்
கண்டுகை ஓச்சியத்
தனுவை

வலிது பற்றியே
முரித்தனன் பேரொலி
மயங்க.
95

899 ஏந்து கார்முகந்
தனைமுரித் திடுதலும
எரியிற்
காந்து கண்ணுடை வச்சிர
மொய்ம்பனோர் கரத்தின்
வாய்ந்த வாள்கொடே
எதிர்தலுந் தன்னுடை
மருங்கின்
நாந்த கந்தனை உறைகழித்
தறிவன்மேல் நடந்தான். 96
900 நடந்து வச்சிர வாகுமுன்
உய்த்திட நனிதோள்
அடைந்த வாளினை
விலக்கியே அறிவரில்

அறிவன்
கடந்த போர்வலி
கொண்டதன் வாளினாற்
கடது
கடிந்து வீட்டினன்
அவுணர்கோன் நாந்தகத்
தடக்கை. 97

901 செய்ய தோ£¢கரந்
துணிபடத் தீயவன்
செறுத்தோர்
கையி ருந்திடு தண்டினை
எறிதலுங் கண்டு
மையில் கேள்வியன்
துணிபடுத் தவுணர்கோன்
மதலை
ஐயி ரண்டவாந்
தலையையும் வாளினால்
அறுத்தான். 98

902 வேறு

எந்தைதன் தூதுவன்
எறிந்த வாளினால்
ஐந்திரு சென்னியும் அற்று
வீழ்தலும்
மைந்தியல் வச்சிர வாகு
வாகிய
வெந்திறல் அவுணர்கோன்
வீடி னானரோ. 99

903 ஆடியல் அவுணர்தம்
அண்ணல் தன்மகன்
வீடிய காலையின்
வெருவிப் பாங்கரின்
நாடிய அவுணர்கள் நனிபு
லம்புறீஇ
ஓடினர் திசைதொறும்
உடைந்து போயினார். 100

904 துஞ்சினன் வச்சிரத்
தோளன் கண்டிது
நெஞ்சகம் மகிழ்ந்திவண்
நிற்ப னேயெனின்
வெஞ்சின அவுணர்கோன்
வினவில் தீமையென்
றஞ்சினன் கரந்தென
அருக்கன் போயினான். 101

ஆகத் திருவிருத்தம் - 904

----

18. யாளிமுகன் வதைப் படலம் (905 - 947)

905 திண்டிறல் அவுணர்கோன்
சிறுவன் வீந்ததும்

மண்டமர் இயற்றிட வருநர் இன்மையுந்
தண்டம துடைந்ததுந் தபனன் மாய்ந்ததுங்
கண்டனன் இனையன கருதல் மேயினான். 1

906 எந்தையை எள்ளினான் இருந்த கோநகர்
சிந்தினன் புரத்தையுஞ் சிறிது வீட்டினன்
வந்தவர் யாரையும் மாய்வு செய்தனன்
புந்தியின் வெகுளியிற் சிறிது போக்கினன். 2

907 ஏலவெம் போர்செய எவரும் வந்திலர்
ஞாலம தவிரொளி நடாத்து

ஞாயிறு
மேல்கடல் நீந்தினன்
விரையப் போனினான்
மாலையும் இவ்விடை 3
வந்து நேர்ந்ததே.

908 அறந்தனை நினைகிலா
தல்லல் செய்பவர்
உறைந்திடு நகரிதின் ஒற்றிற்
போந்தயான்
சிறந்திடும் அறுமுகத் தேவ
தேவனை
மறந்திட லாங்கொல்இம்
மாலை காறுமே. 4

909 ஏவரும் வழுத்திய எநதை
கந்தவேள்
பூவடி தணந்திடு புலம்பும்
இவ்விடைத்

தேவர்கள் புன்மையுந் தீர
வல்லையிற்
போவது துணிவெனப் புந்தி 5
தேற்றினான்.

910 தேற்றிய திறலுடைச்
செம்மல் இம்மென
மாற்றலர் படுநில வரைப்பு
நீங்கியே
காற்றெனக் கனலெனக்
காலன் என்னவெங்
கூற்றென மறுகிடைக் குலவி
ஏகினான். 6

911 திறல்கெழு மொய்ம்புடைச்
செல்வன் செல்லுழி
மறுகிடை அவுணர்கள்
மறலி மற்றிவன்
குறுகலிர் நுங்களைக்
கொல்வன் கொல்வனென்

றறைகுநர் முறைமுறை
அரற்றி ஓடினார். 7

912 எஞ்சிய அவுணர்கள்
யாரும் இவ்வகை
அஞ்சினர் இரிந்திட
அழிந்து முன்னையாள்
துஞ்சிய ஆவணத்
தொகைகள் தந்தாராய்
விஞ்சிய மகேந்திரம்
விடுத்து நீங்கினான். 8

913 புடையகல் மகேந்திர
புரத்தை நீத்தபின்
விடைபொரு வலியினான்
விண்ணின் பாலெழீஇ
முடுகினன் வழக்கொடு
முருகற் போற்றியே
வடதிசை இலங்கையின்

வரைப்பு நண்ணினான். 9
914 வேறு
ஆங்கது காலையில்
அனைய
பாங்கரின் மேவரு
பழையோன்
ஓங்கிய மூவெயி லுள்ளோர்
தாங்கிய வன்மை
தரித்தோன். 10
915 முடியும் மகேந்திர மூதூர்
வடதிசை யார்அரண் மன்னி
உடைய இலங்கையின்
ஓம்பும்
படியறு காவல் பரித்தோன். 11
916 ஆயிர மாமுகன் அடுதோள்
ஒய்வில் இராயிர
முடையோன்

ஞாயிறு தன்மகன் நகரின்
வாயில்கள் அன்னதோர் 12
வாயான்.

917 வடவரை ஆயிரம் வந்தோர்
உடல்கொடு மேவிய
தொப்பான்
படைபல பாணி பரித்தான்
கடையழல் கான்றிடு
கண்ணான். 13

918 தண்ணளி யோரிறை தானும்
உண்ணிகழ் வற்ற
உளத்தான்
எண்ணரும் வெம்பவம்
யாவும்
பண்ணினன் அன்று
பயின்றான். 14

919 மீளில் சினத்ததி வேகக்

கோளரி யைத்தரு
கொடியோன்
யாளி முகத்தவன்
என்போன்
வாள்வய முற்றிடு
வலியோன். 15

920 வேறு
பெருந்தகை யாங்கவன்
பெயர்ந்த காலையின்
அருந்திறற் சூரனை
அடைந்து மீண்டுபின்
மருந்துறழ் தன்மகன் மாட்சி
தேர்வுறீஇ
இருந்தனன் வருந்தியே
இலங்கை தன்னிடை. 16

921 சண்டவெங் கதிகொடு
தமியன் சேறலுங்
கண்டனன் யாரிவன்

கள்வன் போலுமால்
விண்டலம் நீந்தியே மேவு
வானெனத்
தொண்டுசெய் உழையரில்
ஒருவன் சொல்லுவான். 17
922 நங்குல நாயக நவில்வன்
கேட்டிநீ
செங்கதிர் முளைத்துழிச்
செல்வற் காணிய
பொங்கொளி மகேந்திர
புரத்திற் போந்தனை
இங்குநின் திருமகன்
இருந்து காப்பவே. 18
923 போந்திடு கின்றபின் புணரி
தன்னுள்வான்
நீந்தினன் நீங்கிவன் நேர
வன்னதை
வாய்ந்திடு பெருந்திறல்

மடங்கற் பேரினான்
காந்திய கனலெனக் கண்டு
சீறினான்.
19

924 சீறினன் படையொடு
சென்று தாக்கலும்
வீறொடு வருமவன்
வெகுண்டு வாளுரீஇ
மாறமர் இயற்றியே மற்ற
வன்றனைக்
கோறல்செய் தொருவிறல்
கொண்டு மேயினான். 20

925 மின்னவிர் பூணுடை வீர
மொய்ம்பினான்
இன்னதோர் இலங்கையின்
இடைக்கட் பாய்ந்தனன்
அன்னவன் அடிபொறா
தாழி உற்றதாற்

பொன்னகர் வளனொடும்
அங்கட் புக்கம்போல். 21
926 புக்கிட அளப்பிலர் பொன்ற
ஏனையோர்
அக்கணம் எழுந்தனர்
அவற்கண் டஞ்சியே
திக்கொடு வானமுஞ் சிந்த
நின்மகன்
மைக்கடல் அகமொரீஇ
வல்லை எய்தினான். 22
927 வெய்தென இவண்வரும்
வீர னோடமர்
செய்தனன் வாள்கொடு
செவ்வி அன்னதின்
மைதவழ் மேனியின்
மதலை மார்புதான்
கைதலை யொருதலை
கண்ட மாக்கினான்.

23

928 பூழியம் புயமுடைப்
பொருநன் பின்னுறக்
கேழுறு வானெறி கிளர்ந்து
போந்திடர்
வாழிய மகேந்திர
வரைப்பிற் புக்கனன்
ஆழுறும் இலங்கையும்
ஆழி மேலெழ. 24

929 சூருறை திருநகர் துன்னி
யாயிடைச்
சீரினை முழுவதுஞ் சிந்தி
நங்குல
வீரரொ டேயமர் விளைத்து
வென்றவன்
நேருநா¢ இன்மையின் 25
நீங்கி னானரோ.

930 என்னலும் உருமினும்
இடித்த சொல்லினன்
வன்னிகொள் உயிர்ப்பினன்
மடித்த வாயினன்
துன்னிய வியர்ப்பினன்
சுழலுங் கண்ணினன்
மெய்ந்நிறை வெகுட்சியன் 26
விளம்பல் மேயினான்.

931 காண்டியென் கடிமுறை
கடந்து மைந்தனை
ஈண்டுயிர் வவ்வியே
இறைவன் ஊர்புகா
மீண்டிடு கள்வன்இவ் வீரந்
தன்னொடே
மாண்டிட அடுகுவன்
வன்மை யாலென்றான். 27

932 என்றிவை விளம்பியே

யாளி மாமுகன்
குன்றென ஏழுந்தொரு
கொற்ற வாள்கொளீஇ
நின்றசில் படையொடு
நேர்ந்து வீரன்முன்
சென்றனன் இனையன 28
செப்பல் மேயினான்.

933 நங்கடன் முறையினை
நடாத்து மைந்தனை
இங்கடல் செய்தனை
இனைய காப்பொரீஇ
அங்கடற் போந்தனை
அழிவு செயதனை
வெங்கடல் கடந்தனை மீடி
யேகொலாம். 29

934 ஒல்லொலி அளக்கரை
உகண்டு நிற்கினிச்
செல்லுதல் அரிதியான்

செருவின் நேர்ந்தனன்
கொல்லுவன் பெருவயங்
கொள்வன் நீயிவண்
வல்லது புரிமதி மதியிலாய்
என்றான். 30

935 சொற்றது கேட்டலுந்
துழனிப் பேரொலி
உற்றெரி கனலென உயிர்ப்பு
மூரலுஞ்
செற்றமும் எய்தியே
துளக்கிச் சென்னியைக்
கொற்றமொய்ம்
புடையதோர் குரிசில்
கூறுவான். 31

936 ஒருதலை யுடையவென்
னுயர்வும் ஆயிரந்
தருதலை யுடையநின்

தாழ்வும் யாமிவட்
பொருதலை இழைத்திடும்
போது காண்புறுங்
கருதலை பெருபடி
வமைந்த காட்சியே. 32

937 தீயவ இம்மொழி திண்ணந்
திண்ணமுன்
மாயிரும் புழைக்கையின்
மாமு கங்களோர்
ஆயிரந் தன்னையும்
அறுத்து வீட்டியே
நாயினங் கவரிய நல்கு
வேனென்றான். 33

938 கருணைகொள் நந்தியங்
கணத்தன் இவ்வகை
உரைதரும் எல்லையின்
உததி மேருமால்
வரையினை விழுங்கிய

வளைந்த தேயென
விஆவொடு படைஞர்கள்
வீரற் சுற்றினார். 34

939 சுற்றிய தானையர் தோன்றல்
மீதுதாம்
பற்றிய படைக்கலம் பலவுந்
தூண்டியே
செற்றமொ டமர்வினை
செய்யச் சூறைபோல்
மற்றவர் சூழலுள்
வாள்கொண் டெய்தினான். 35

940 துண்டமும் அகலமுந்
தோளுந் தாளுமொண்
கண்டமுஞ் சென்னியுங்
கரமு மானவை
விண்டுவிண் டழிவுற
வெய்ய தானவர்

தண்டம தனைத்தையுந் 36
தடிந்திட் டானரோ.

941 வேறு
அறுகு மாமுகத் தண்ணல்
ஆற்றவுங்
கறுவு பெற்றிடுங் கருத்தின்
வீரனைக்
குறுகி ஆயிரங் கொண்ட
கைகளால்
இறுதி யூழிநாள் இடியின்
எற்றினான். 37

942 அடித்த கைகளை அங்கை
ஒன்றினால்
பிடித்து மேலவன்
பெருங்கை வாளினால்
உடைத்த சோரிநீர் உகுத்து
வீழ்ந்திறை
துடித்தி டும்படி துண்டம்

ஆக்கினான். 38

943 ஆயி ரங்கரம் அறலும் மற்றுள
ஆயி ரங்கரம் அவைகள் நீட்டியே
ஆயி ரங்கிரி அவைப றித்தனன்
ஆயி ரங்கணான் ஆடல் கொண்டுளான். 39

944 பறித்த ஆயிரம் பருப்ப தத்தையுங்
கறுத்து வீரன்மேற் கடிது வீசலும்
இறத்தல் கொண்டுமெய் எங்கும் எய்தியே
புறத்து வீழ்ந்தன உடைந்து பூழியாய்.

40

945 பொற்றை யாவையும் பூழி
ஆகியே
அற்ற காலையில் ஐயன்
தூதுவன்
மற்றை ஆயிரம் வான்க
ரத்தையுங்
கொற்ற வாள்கொடே
குறைத்து வீட்டினான். 41

946 இழைக்கும் எல்லையின்
எய்துங் கூற்றினை
அழைக்கு மாறென
ஆர்த்துத் தானவன்
தழைக்கு மொய்ம்பினான்
தன்னைப் பற்றுவான்
புழைக்கை முற்றவும்
பொள்ளென் றுய்த்தனன். 42

947 உய்த்த காலையின் ஒருதன்
வாளினால்
எய்த்த வன்மைசேர் யாளி
மாமுகன்
பத்து நூறெனப் பட்ட
சென்னியுங்
கொத்தொ டேவிழக்
குறைத்திட் டானரோ. 43

ஆகத் திருவிருத்தம் - 947

------

19. வீரவாகு மீட்சிப் படலம் **(948 - 969)**

949 இன்ன பான்மையால் யாளி

மாமுகன்
தன்னை அட்டபின் தன்கை
வாளினைப்
பொன்னு லாவுறை புகுத்திச்
சென்றனன்
மின்னு செஞ்சுடர் மேனி
வீரனே. 1

950 இந்தி ரத்திரு இலங்கை
நீங்கியே
அந்தி ரைக்கடல் அழுவம்
வாவியே
கந்த மாதனங் கவின்ற
வேலைசேர்
செந்தி மாநகர் சென்று
புக்கனன். 2

951 புக்க காலையில் பொருவில்
ஆற்றலான்
மிக்க சேவகன் மேவல்

காணுறாத்
தொக்க பாரிடஞ் சோமற்
காணுறு
மைக்கருங் கடல் மான
ஆர்த்தவே. 3

952 பாரி டத்தொகை பரிக்கும்
மன்னவர்
சேர வந்துதஞ் செங்கை
கூப்பியே
வீர வாகுவை மெய்யு
றத்தழீஇ
ஆர்வம் எய்தினார் அன்பு
கூறினார். 4

953 தழுவு வோர்தமைத் தானும்
புல்லியே
இழிஞர் தம்பதிக் கேகும்
வெம்பவம்

ஒழிவ தாயினன்
உமைக்கண் டேயெனா
முழுவ லன்பினான் முகமன் 5
கூறினான்.

954 விலக்கில் வன்மைகொள்
வீர வாகுவை
இலக்கத் தெண்மரும்
எதிர்ந்து மற்றவன்
மலர்க்க ருங்கழல்
வணங்கிக் கைதொழ
அலக்கண் நீங்குமா
றனையர்ப் புல்லினான். 6

955 அமைவில் பாரிடத் தனிக
வேந்தருக்
தமர்க ளாயினோர் தாமுஞ்
சூழ்வர
விமல னாகியே வீற்றி

ருந்திடுங்
குமர நாயகன் கோயில்
மேயினான். 7

956 விண்டு வானுளோர்
விரிஞ்சன் மாதவர்
கொண்டல் ஊர்பவன்
குழுமிப் பாங்குற
அண்டர் நாயகன் அமருந்
தன்மையைக்
கண்டு முந்துகண் களிப்பின்
மேயினான். 8

957 உள்ளம் அன்புடன் உருகத்
தூயநீர்
வெள்¢ளங் கண்ணுற
விதிர்ப்பு மேவரப்
பொள்ளெ னப்புரம்
பொடிப்பச் சூரடும்

வள்ளல் சேவடி வணங்கி
னானரோ. 9
958 அணங்கு சால்வுறும்
அந்தண் சேவடி
வணங்கி மும்முறை
மகிழ்ச்சி அன்பிவை
இணங்க அஞ்சலித் தேத்தி
நிற்றலுங்
குணங்கள் மேற்படுங்
குமரன் கூறுவான். 10
959 சுரரை வாட்டுறுஞ் சூரன்
முன்புபோய்
விரைவின் நம்மொழி
விளம்ப மற்றவன்
உரைசெய் திட்டதும்
ஒல்லை மீண்டதும்
மரபின் இவ்விடை

வகுத்தியால் என்றான். 11

960 வீரன் கூறுவான் விமல
நின்மொழி
சூரன் முன்புபோய்ச்
சொல்ல விண்ணுளோர்
ஆரி ருஞ்சிறை அதனை
வீடலே
காரி யம்மெனக் கருத்திற்
கொண்டிலன்.
12

961 கெடல ருஞ்சுரர் கிளையை
வெஞ்சிறை
விடுகி லேனெனா வெகுண்டு
கூறினான்
அடிகள் அன்னதால்
ஆண்டு நீங்கியே
கடிது வந்தனன் கருமமீ
தென்றான். 13

962 என்ற காலையின் யாண்டு
மாகியே
நின்று முற்றொருங்
குணர்ந்த நீர்மையான்
உன்றன் செய்கையுள்
ஒன்றுஞ் சொற்றிலை
நன்று மற்றது நவிறியால்
என்றான். 14

963 தொடக்க முற்றுவாழ் சூரன்
மாநகர்
அடுத்த காலையின் அகன்ற
வேலையில்
தடுத்து ளோரைநின் சரண
வன்மையால்
படுத்து வந்தனன்
பான்மையீ தென்றான். 15

964 அருந்தி றற்புயன் அனைய

செப்பலும்
இருந்த கந்தவேள் இகலி
னோர்களால்
வருந்தி னாய்கொலோ
மன்ற என்றுதன்
திருந்து பேரருள் செய்தல் 16
மேயினான்.

965 அங்கவ் வெல்லையின்
ஆயிர ரம்பெயர்ச்
செங்கண் மாயவன் திசைமு
கத்தவன்
மங்குல் மேலவன் வதன
நோக்கியே
எங்கள் நாயகன் இனைய
கூறுவான். 17

966 தேவ ரைச்செயுஞ் சிறைவி
டுத்துநீ

மேவு நன்கெனா வெய்ய
சூரனுக்
கேவு தூதைவிட் டியம்பு
வித்தனம்
பாவி யன்னது பயனென் 18
றுன்னலான்.
967 வீத லேயவன் விதிய
தாதலின்
தீதில் விண்ணவா¢ சிறைவி
டோமென
ஓதி னான்அவன் உயர்வு
நீக்குவான்
போது நாளையா மெனப்பு
கன்றனன். 19
968 ஆறு மாமுகத் தையன்
இவ்வகை
கூறக் கேட்டுளோர் கொடிய
சூர்மிசைச்

சேறு மென்றசொல்
தெள¤வின் நந்துயர்
மாறிற் றென்றனர் மகிழ்ச்சி
எய்தினார். 20

969 ஆன வத்துணை ஆடன்
மொய்ம்பினான்
தான அப்பதிச் சயந்தன்
உற்றதும்
ஏனைச் செய்கையும்
எடுத்துக் கூறியே
வான வர்க்கிறை மனத்தைத்
தேற்றினான். 21

970 சீரு லாமகேந் திரபு
ரத்தினும்
வீர வாகுமீண் டதுவி
ளம்பினாம்*
ஆர ஞர்க்கடல் அலைப்ப

ஆண்டுறுஞ்
சூர னுற்றதும் பிறவுஞ்
சொல்லுவாம்.
(* விளம்பினாம் -
கூறினோம்; கவிக்கூற்று.) 22

ஆகத் திருவிருத்தம் - 969
------

20. சூரன் நகர்புரி படலம் (970 - 998)

970 ஊக வான்படை உலப்ப
வச்சிர
வாகு மாண்டதும் வாகை
மொய்ம்பினான்
ஏகுந் தன்மையும் ஏவல்

தூதுவர்
சோக மோடுபோய்ச்
சூர்முன் கூறினான். 1
971 ஈரைஞ் சென்னிசேர்
இளைய கான்முளை
வீரஞ் சிந்தியே விளிந்த
வாற்றினைச்
சூரன் கேட்டலுந் துளங்கித்
துன்பெனும்
வாரி யுள்ளுற மயங்கி
வீழ்ந்தனன். 2
972 வேறு
கண்ணிடை நெடும்புனல்
கால மைந்தன்மேல்
உண்ணிகழ் அன்புசென்
றுயிரை ஈர்ந்திடத்
துண்ணென உயிர்ப்பெனும்
புகையுஞ் சுற்றிட

எண்ணருஞ்
செல்லல்கொண் டிரங்கி
ஏங்கினான். 3

973 ஏங்கினன் புலம்பலும்
இனைய வெய்யசூர்
பாங்கமர் தமர்களும் பரிச
னத்தருந்
தீங்குசெய் அரக்கருந்
தெரிவை மார்களும்
நீங்கற அழுதனர்
நெடுங்கண் நீருக. 4

974 பழிதவிர் கற்புடைப்
பதுமை தன்மகன்
ஒழிவுறு தன்மையை ஓர்ந்து
மாமலர்க்
குழலவிழ்ந் தலமரக்
கொங்கை மேற்புடைத்

தழுதனள் வீழ்ந்தனள் 5
மறிக்கும் அங்கையாள்.

975 தொல்லியல் இழுக்கிய சூர
னென்பவன்
புல்லிய பின்முறைப்
புணர்வின் மாதருஞ்
சில்லியற் கூந்தல்தாழ் சேடி
மார்களும்
எல்லவ ருந்தழீஇ யிரங்கல்
மேயினார். 6

976 களமெழு மிசையொலி
கடிநல் யாமொலி
துளையொலி வயிரொலி
தூரி யத்தொலி
அளமரு மொழியொலி
அடங்கி அப்பெரு
நளநகர் புலம்பொலி

மயங்கிற் றென்பவே. 7

977 அன்னது போழ்தினில்
அறத்தைக் காய்தரு
துன்னெறி மந்திரி சூர
பன்மனாம்
மன்னவன் முன்னுற வந்து
கைதொழு
தின்னன கேண்மென
இசைத்தல் மேயினான். 8

978 மெய்ப்புவி அண்டங்கள்
பரித்த மேன்மையை
ஒப்பருந் திருவினை
உலப்பி லாயுளை
செப்பருந் திறலினை சிறந்த
சீர்த்தியை
இப்பரி சழுங்குதல்
இயற்கை யாகுமோ. 9

979 தெண்டிரை நேமிவான்
செறிந்து கொள்ளினும்
அண்டம தழியினும்
அனைத்து மாயினும்
விண்டிடல் இன்றிவாழ வீர
நீமனங்
கொண்டிடு திண்மையுங் 10
குன்றற் பாலதோ.

980 ஏவரும் வியத்தகும்
இறைவ நீயிவண்
ஓவென அரற்றியே
உயங்குற் றாயெனின்
மூவரும் நகைப்பர்கள்
முன்னம் ஏவல்செய்
தேவரும் நகைப்பர்கள்
புகழுந் தேயுமால். 11

981 பூதர்தம் படையல புராரி

நல்கிய
காதல னேயல கழற
விட்டதோர்
தூதுவன் செய்தபுன்
தொழிலுக் காற்றலை
பேதுற லாகுமோ 12
பெருமைக் கீறிலாய்.

982 தந்தையர் துஞ்சினுந்
தம்முன் பின்னவர்
மைந்தர்கள் துஞ்சினும்
மற்றுஞ் சார்ந்தவர்
தந்தொகை துஞ்சினுஞ்
சயத்தின் மேலையோர்
சிந்தைகொள் வன்மையிற்
சிறிதுந் தேயுமோ.

13

983 மேதகு பெருந்திறல் வீரர்
தம்மையும்

மாதரும் ¦லிவரால் மாயும்
ஊழ்வரின்
ஆதலின் நின்மகற் காயுள்
குன்றலின்
தூதனும் அட்டன னாகித்
தோன்றினான். 14

984 வெவ்விய ஒன்னலர்
வினையும் வன்மையுங்
கைவரு நெல்லியங்
கனியின் நாடியே
செய்வகை தேற்றினஞ்
செய்க லாதிவண்
நைவதும் ஆண்மையின்
நலத்திற் காகுமோ. 15

985 வரங்களும் மதுகையும்
வரம்பின் றெய்தியே
உரங்கிளர் சூரனென்

றொருபேர் பெற்றநீ
தரங்கம தடைவதுந்
தலைமைக் கேற்பதோ
இரங்கலை இரங்கலை
யென்று தேற்றினான். 16

986 மேற்றிகழ அறத்தினை
வெகுளும் நாமத்தான்
தேற்றலும் அவுணர்கோன்
தௌ¤வு பெற்றெழீஇ
ஆற்றருந் துயரினை
அடக்கித் தன்பணிக்
கூற்றியல் உழையரை
நோக்கிக் கூறுவான். 17

987 சேயுயிர் வெளவியே சிறந்த
இந்நகர்
மாய்வது புணர்ந்திடு வலிய
தூதுவன்

போயது தெரிந்திரோ புகலக்
கேட்டிரோ
நீயிர்கள் வாய்மையை
நிகழ்த்து மென்னவே. 18

988 துப்புடன் இவ்வழி தூதிற்
சென்றுளான்
இப்புரம் அகன்றனன்
இலங்கை நோக்குறா
அப்புற மேகினான்
அதனைக் கண்டனம்
மெய்ப்பரி சி·தென விளம்பி
னாரரோ. 19

989 வேறு
அம்மொழி வினவ லோடும்
அவுணர்கோன் தன்பால்
நின்ற
கம்மியர் தம்மை நோக்கிக்

கடிதுபோய் அகிலம் நல்கிச்
செம்மலர் மிசையே வைகுந்
திசைமுகத் தொருவன்
றன்னை
இம்மெனக் கொணா¢திர்
என்ன அனையவா¢
இசைக்க லுற்றார். 20
ஈங்கிது கேட்டி மன்ன
இனையமூ தண்டம் நல்குந்
தேங்கமழ பதுமத் தண்ணல்
தேவர்கோ னாதி யான
பாங்கின ரோடு மேவிப்
படையொடும் புவியில்
வந்த
காங்கெயன் றன்கண்
உற்றான் உன்பராற்
கண்டோர் என்றார். 21

991 தொழுவர்கள் இனைய
மாற்றஞ் சொற்றலுஞ் சூரன்
கேளா
விழுமிது விழுமி தென்னா
வெய்துயிர்ப் பெய்திச் சீறி
அழலெழ நகைத்து மற்றை
அண்டத்தின் இருந்து
நல்குஞ்
செழுமலர் அயனைப்
பற்றிச் செல்லுமின் வல்லை
என்றான். 22

992 கொற்றவன் இனைய
மாற்றங் கூறலும் உழையர்
கேளா
இற்றிது செய்தும் என்னா
இசைவுகொண் டொல்லை
ஏகி

மற்றையண் டத்திற் சென்று
வானவர் முதுவன்
றன்னைப்
பற்றினர் கொணர்ந்தார்
தங்கோன் பணித்திடு பரிசு 23
கூறி.
993 பரிசனர் பலரும் ஈண்டிப்
பார்புகழ் சூர னென்னும்
அரசன்முற் கொணர்ந்து
வேறோ£¢ அண்டத்தின்
அயனை உய்ப்ப
வரிசையால் அவனை
நோக்கி மாணழி வுற்ற
மற்றித்
திருநகர் அதனைத்
தொன்மை போலவே
செய்தி யென்றான். 24
994 சூரன்மற் றிதனைச் செப்பச்

சொற்பணி தலைக்கொண்
டைய
ஓரிறை யொடுங்கு முன்னர்
உனதுதொன் னகர மாற்ற
ஏருற முன்ன மேபோல்
இயற்றுவன் யானே
யென்னாப்
பேருல குதவுகின்ற
பெற்றியை நினைந்து
செய்வான்.

995 பொன்மதில் மாட வீதி
பொலன்மணிச் சிகரம்
வேரம்
மன்மதன் விழையுஞ்
சோலை மண்டபம் வாவி
பொய்கை
சென்மலி அரங்க மன்றந்

தெற்றியே முதல வெல்லாந்
தொன்மைபோல் ஆகத்
தன்கைத் தொழில்முறை
படைத்தான்மன்னோ. 26
996 இவ்வகை நகர முற்றும்
எழில்பெறப் படைத்த
பின்றை
மைவரை மேனி மன்னன்
மாபெருங் கோயில்
தன்னைச்
செவ்விதின் முதுமை
போலச் சிறப்பினால்
திருத்தல் செய்தான்
ஐவகை இருபான் கொண்ட
அல்லியங் கமலத் தண்ணல். 27
997 கொன்பெரு நகரும்
அந்தண் கோயிலும்

படைத்த லோடும்
மன்பெருந் தகைய சூரன்
மற்றவன் செய்கை நோக்கி
அன்புசெய் துவகை யாகி
அவுணர்கள் யாரும் போற்ற
முன்புபோல் அரிமா
னேற்று முழுமணித் தவிசின் 28
உற்றான்.

998 உற்றன னாகிப் பின்னர்
ஓதிமத் திறையை நோக்கி
மற்றுநின் னண்டஞ் சென்று
வைகுதி நல்கி என்னாச்
சொற்றினர் ஏவ அன்னோன்
துண்ணென விடைபெற்
றேகிப்
பெற்றதன் னண்டஞ் சென்று
பிறங்குதன் னுலகம்
புக்கான்.

ஆகத் திருவிருத்தம் - 998

-----

221. சூரன் அமைச்சியற் படலம் **(999 - 1178)**

999 அந்தநல் லமையந்
தன்னின் அவுணா¢கோன்
ஏவல் போற்றி
முந்துசெல் லொற்ற
ரானோர் மூரிநீர்க் கடலை
வாவிச்
செந்தியிற் சென்று கந்தன்
சேனையும் பிறவுந்

தேர்ந்து
வந்தனர் விரைவின்
அங்கண் மன்னனை
வணங்கிச் சொல்வார். 1
1000 ஏற்றவெம் பூத
வெள்ளம் இராயிரம்
படையின் வேந்தர்
நூற்றுடன் எண்மர்
பின்னும் நுவலருஞ்
சிறப்பின் மிக்கோர்
மேற்றிகழ் இலக்கத்
தொன்பான் வீரர்மற்றி
னையரோடுந்
தோற்றமில் பரமன்
மைந்தன் தொடுகடல்
உலகின் வந்தான். 2
1001 சரமீ தவுணர் கோவே

தாரக வீரன் தன்னைக்
கரையறு மாயை
போற்றுங் காமரு
பிறங்கல் தன்னை
இருபிள வாக வேலால்
எறிந்தனன் ஈறு செய்து
திரைபொரும் அளக்கர்
வேலைச் செந்திமா 3
நகரின் உற்றான்.
1002 விலங்கிய கதிர்வேல்
அண்ணல் விரைந்திவன்
மேவு மாற்றால்
உலங்கிளர் மொய்ம்பில்
தூதன் ஒருவனை
விடுத்தான் அன்னான்
இலங்கையை அழித்து
வந்தான் யாளிமா
முகவன் றன்னை

வலங்கையின் வாளாற்
செற்று வாரிதி கடந்து
போனான். 4

1003 செங்கதிர் அயில்வேல்
மைந்தன் தெண்டிரைப்
புணரி வாவி
பொங்குவெங் கணங்க
ளோடும் போர்ப்படை
வீர ரோடும்
இங்குவந் தாடல்
செய்வான் எண்ணினன்
இருந்தான் ஈது
சங்கையென் றுன்னல்
வாய்மை தகுவன
உணர்தி யென்றார். 5

1004 ஒற்றர்சொல் வினவி
மன்னன் ஒருதனி

இளவல் தன்னை
அற்றமில் கேள்வி சான்ற
அமைச்சரை மைந்தர்
தம்மைச்
சுற்றமொ டமைந்த
தானைத் தொல்பெருந்
தலைமை யோரை
மற்றொரு கணத்தின்
முன்னர் மரபொடு
கொணரு வித்தான். 6

1005 வேறு
ஆங்கவர் யாவரும்
அவுணர் மன்னவன்
பூங்கழல் கைதொழூஉப்
புடையின் வைகலுந்
தீங்கனல் சுடுவதோர்
சீற்றம் உள்ளெழ
வீங்கிய உயிர்ப்பினன்

விளம்பல் மேயினான். 7

1006 போற்றல ராகிய புலவர்
யாரையும்
மாற்றருஞ்
சிறையில்யான் வைத்த
பான்மையைத்
தேற்றிய மகபதி சென்று
சென்னிமேல்
ஆற்றலின் வைத்திடும்
அமலற் கோதினான். 8

1007 கண்ணுத லுடையதோர்
கடவுள் வல்லையோர்
அண்ணலங் குமரனை
அளித்து மைந்தநீ
விண்ணவர் சிறையினை
வீட்டிச் செல்கெனத்
துண்ணென நம்மிசைத்

துண்டி னானரோ. 9

1008 வாய்த்திடு கயிலைமால்
வரையை வைகலுங்
காத்திடு நந்திதன் கணத்து
வீரரும்
மீத்தகு பூதரும் விரவ
மாலயன்
ஏத்திட அரன்மகன்
இம்பர் எய்தினான். 10

1009 பாரிடை யுற்றுளான்
பாணி கொண்டதோர்
கூருடை வேலினாற்
கொடிய குன்றொடு
தாரக இளவலைத் தடிந்து
பின்னுற
வாரிதி யகன்கரை வந்து

வைகினான். 11

1010 அன்னதோர் அறுமுகன்
ஆங்கொர் தூதனை
என்னிடை விடுத்தலும்
ஏகி மற்றவன்
மைந்நிற நெடுங்கடல்
வரைப்பிற்
பாய்ந்தொராய்ப்
பொன்னவிர்
இலங்கைமா புரத்தை
வீட்டினான்.

12

1011 இலங்கையங் காவலும்
இகப்புற் றின்னதோர்
பொலங்கெழு திருநகர்
நடுவட் புக்குலாய்
நலங்கிளர் என்னவைக்

களத்தின் நண்ணினான்
கலங்கலன் நிறையது 13
மாயைக் கறபினான்.

1012 நண்ணினன் எதிருற
நவையில் வீரர்போல்
விண்ணவர் பாங்கராச்
சிலவி ளம்பியென்
கண்முனஞ் சிலருயிர்
களைந்து வன்மையால்
எண்ணலன் பின்னுற
எழுந்து போயினான்.
14

1013 போயவன் இந்நகர்
பொடித்துச் சிந்தியான்
ஏயின வேயின படைஞர்
யாரையும்
மாயுறு வித்தனன் மற்றும்
என்னிளஞ்

சேயுயர் கொண்டனன் 15
செருக்கு நீங்கலான்.

1014 அழிந்ததித் திருநகர்
அளப்பில் தானைகள்
கழிந்தன செறிந்தது
களேப ரத்தொகை
கிழிந்தது பாரகங்
கெழீஇய சோரியா
றொழிந்ததென்
னாணையும் உயர்வுந்
தீர்ந்ததால். 16

1015 ஒற்றென வந்தவவ்
வொருவன் தன்னையும்
பற்றிவெஞ் சிறையிடைப்
படுத்தி னேன்அலேன்
செற்றிலன் ஊறதே
எனினுஞ் செய்திலேன்

எற்றினி வசையுரைக் கீறு
கூறுகேன். 17

1016 இம்பரின் இவையெலாம்
இழைத்த தூதுவன்
நம்பதி இகந்துபோய்
இங்கை நண்ணிய
மொய்ம்புடை யாளிமா
முகவற் சாடியே
அம்புதி கடந்தனன்
அவனி யெய்தினான். 18

1017 கார்பொரு மிடற்றவன்
காதன் மாமகன்
வாரிதி கடந்திவண் வந்து
நம்மொடும்
போர்பொர நினைகுவான்
போலும் இவ்வெலாஞ்
சாரணர் மொழிந்தனர்

சரத மாகுமால். 19

1018 நெற்றியில் அனிகமாய்
நின்ற பூதரைச்
செற்றிகல் வீரரைச்
செகுத்துச் செயினை
வெற்றிகொண்
டேனையர் தமையும்
வீட்டியே
மற்றொரு விகலைமுன்
வரவல் லேனியான். 20

1019 சூரனென் றொருபெயர்
படைத்த தொல்லையேன்
பாரிடர் தம்மொடும்
பாலன் தன்னொடும்
போரினை இழைத்திடல்
பு£¤ந்து வெல்லினும்

வீரம தன்றெனா வறிது 21
மேவினேன்.

1020 துய்த்திடுந் திருவினில்
வலியிற் சூழச்சியில்
எத்துணைப் பெரியர்தாம்
எனினும் மேலையோர்
கைத்தொரு வினைசெயக்
கருதிற் றம்முடை
மெய்த்துணை
யோரைமுன் வினவிச்
செய்வரால்.
22

1021 ஆதலின் வினவினன்
யானு மாற்றுதல்
ஈதென வுரைத்திரால்
என்று மன்னவன்
ஓதினன் அன்னதை
உணர்ந்து கைதொழூஉ

மேதியம் பெயரினான்
இவைவி ளம்பினான். 23
1022 மேலுயர் மாயைகள்
விளைக்கும் வெற்பினை
மாலினை வென்றநின்
வலிய தம்பியை
ஏலவொர் கணத்தின்முன்
எறிந்த வீரனைப்
பாலனென் றுரைப்பதும்
உணர்பின் பாலதோ. 24

1023 மேதகு தாரக வீரன்
தானையை
ஆதிபர் தம்முடன் அட்ட
தீரரை
ஏதுமோர் வலியிலா
எளிய ரென்பதும்
பூதரென் றிகழ்வதும்

புலமைப் பாலவோ. 25

1024 மீதெழு திரைக்கடல்
விரைவிற் பாய்ந்துநம்
மூதெயில் வளநகர்
முடித்து நின்னுடைக்
காதல னுயிரையுங்
கவர்ந்த கள்வனைத்
தூதனென் றுரைப்பதும்
அறிஞர் சூழ்ச்சியோ.
26

1025 சற்றையஞ் சிறையுடைக்
கலுழன் ஊர்தரு
கொற்றவன் திசைமுகன்
அமரர் கோமகன்
மற்றொரு வடிவமாய்
வந்த தேயலால்
ஒற்றுவன் நிலைமைவே
றுணரற் பாலதோ.

27

1026 உன்றனி இளவலும்
ஒருநின் னோங்லும்
பொன்றிய காலையே
புராரி மைந்தன்மேற்
சென்றிலை யல்லதுன்
சேனை தூண்டியும்
வென்றிலை தாழ்த்திவண்
வறிது மேவினாய். 28

1027 தீயழல் வறியதே
எனினுஞ் சீரியோர்
ஏயிது சிறிதென எள்ளற்
பாலரோ
வாயத னாற்றலை அடக்க
லாரெனின்
மாயிரும் புவியெலாம்
இறையின் மாய்க்குமால். 29

1028 மாற்றலர் சூழ்ச்சிய
தெனினும் மாறதாய்
வீற்றொரு நிலைமைய
தெனினும் மேவுமுன்
ஏற்றெதிர் காப்பரே
என்னின் அன்னவர்க்
காற்றரும் இடுக்கண்வந்
தடைதற் பாலதோ. 30

1029 துறந்திடா வளந்தனைத்
துய்த்துச் செய்வகை
மறந்தன மாகியே
வன்மை யாளவரை
எறிந்தவர் தமையிகழ்ந்
திங்ஙன் வாழ்துமேற்
சிறந்தவர் யாமலால ஏவர்
சீரியோய்.
31

1030 முன்னமக் குமரன்மேல்

முனிந்து சேறியேல்
உன்னகர்க் கேகுமோ
ஒற்று மற்றுநீ
அன்னது புரிந்திலை
ஆடல் மைந்தனோ
டிந்நகர் அழிந்ததென்
றிரங்கற் பாலையோ. 32

1031 மொய்யுடை நின்முகன் முடிந்த தன்மையும்
ஐயநின் திருநகர் அழிவ தானதுஞ்
செய்யுறு நிலைமைகள் தெரிந்து செய்திடா
மையலின் கீழ்மையால் வந்த வாகுமால். 33

1032 கழிந்திடு பிழையினைக் கருதிச் சாலவுள்

அழிந்திடல் இயற்கையன்
றறிஞர்க் காதலால்
ஒழிந்தன போகவொன்
றுரைப்பன் கேண்மியா
விழிந்ததென் றுன்னலை
இமைப்பிற் செய்திநீ. 34

1033 ஆயது பிறவிலை
அவுணர் தம்மொடு
மேயின படையொடும்
விரைந்து கண்ணுதற்
சேயினை வளைந்தமர்
செய்யப் போதியால்
நீயினித் தாழ்க்கலை
நெருநல் போலவே. 35

1034 என்றிவை மேதியன்
இசைப்பக் கேட்டலும்
நன்றிது வாமென

நவின்று கையெறிந்
தொன்றிய முறுவலும்
உதிப்ப நல்லறங்
கொன்றிடு துர்க்குணன்
இனைய கூறுவான். 36
1035 வன்றிறல் உவணன்மேல்
வந்த மாயன்மேல்
நின்றிடும் அமரர்மேல்
நேர்ந்து போர்செயச்
சென்றிலை இளையரால்
திறல்கொண் டேகினாய்
இன்றினிப் பாலன்மேல்
ஏக லாகுமோ. 37
1036 இறுதியில் ஆயுளும்
இலங்கும் ஆழியும்
மறுவிலா வெறுக்கையும்
வலியும் வீரமும்

பிறவுள திறங்களுந்
தவத்திற் பெற்றனை
சிறுவனொ டேயமர்
செய்தற் கேகொலாம். 38

1037 மேதகு பசிப்பிணி
அலைப்ப வெம்பலிக்
காதல்கொண் டலமருங்
கணங்கள் தம்மையுந்
தூதுவன் தன்னையுந்
தொடர்ந்து போர்செயப்
போதியோ அமரரைப்
புறங்கண் டுற்றுளாய். 39

1038 இன்றுநின் பெரும்படைக்
கிறைவர் யாரையுஞ்
சென்றிட விடுக்குதி சிறிது
போழ்தினில்
குன்றெறி பகைஞனைக்

கூளி தம்மொடும்
வென்றிவண் மீள்குவர்
வினைய மீதென்றான். 40

1039 கருதிடு துர்க்குணக்
கயவன் இன்னன
உரைதரு முடிவினில்
ஒழிக இங்கெனாக்
கருமணி யாழியங் கைய
மைத்தரோ
தருமவெம் பகையுடை
யமைச்சன் சாற்றுவான். 41

1040 குலம்படு நவமணி
குயின்று பொன்புனை
அலம்படை கொண்புன்
முதிரை ஆக்கத்தாற்
புலம்படக் கீறுவ போலும்
வீரநீ

சிலம்படி மைந்தனோ
டாடல் செய்வதே. 42

1041 மேலுயர் கண்ணுதல்
விமலன் அன்றெனின்
ஆலவன் அன்றெனின்
அயனும் அன்றெனில்
காலனும் அன்றெனிற்
காவல் வீரநீ
பாலனொ டமர்செயிற்
பயனுண் டாகுமோ. 43

1042 மன்னிளங் குதலைவாய்
மதலை மீதினும்
இன்னினி அமர்செய
இறத்தி யென்னினும்
அன்னவன் நினதுபோ
ராற்றல் காண்பனேல்
வென்னிடும்

எதிர்ந்துபோர் விளைக்க
வல்லனோ. 44

1043 நேரலல் தங்களை
நேர்ந்து ளாரெனப்
பேரிகல் ஆற்றியே
பெரிது மாய்வதும்
பூரியா¢ கடனலாற்
புலமைக் கேற்பதோ
சீரியர் கடனவை தெரிந்து
செய்வதே.
45

1044 எரிமுகன் இரணியன்
எனுமுன் மைந்தரில்
ஒருவனுக் காற்றலர்
இலக்கத் தொன்பது
பொருதிறல் வயவரும்
பூதர் யாவரும்

அரனருள் புரிதரும் 46
அறுமு கத்தனும்.

1045 கீள்கொடு நகங்கொடு
கிள்ளும் ஒன்றினை
வாள்கொடு தடியுமோ
வன்மை சான்றதோர்
ஆள்கொடு முடித்திடும்
அவரை வென்றிட
நீள்கொடு மரங்கொடு
நீயுஞ் சேறியோ. 47

1046 மாணிமை கூடுறா மகவு
தன்னொடு
மேணறு சாரதர் இனங்கள்
தம்மொடும்
பூணுதி செருவெனும்
புகற்சி கேட்பரேல்
நாணுவர் நமரெலாம்

நகுவர் தேவரும். 48
1047 பொற்றையை
முடித்தனன் பொருவில்
தம்பியைச்
செற்றனன் என்றிளஞ்
சிறுவன் தன்னையும்
வெற்றிகொள் புதல்வனை
வீட்டி னானெனா
ஒற்றையும் மதித்தனை
தொன்மை உன்னலாய். 49

1048 ஆறணி செஞ்சடை
அண்ணல் தந்திடும்
பேறுடை வேலினைப்
பிள்ளை உய்த்தலும்
மாறுள படையினான்
மாற்ற லாமையால்
ஈறது வாயினன் இளவல்

தாரகன். 50

1049 குறுமுனி தொல்லைநாட்
கூறும் வாய்மையால்
இறுதியை யடைந்ததாங்
கிருந்த மால்வரை
அறிகிலை ஈதெலாம்
ஆற்றல் கூடுறாச்
சிறுவன செய்கையே
சிந்தை கோடியால். 51

1050 எச்சமொ டழிவுறா
இரதஞ் சாலிகை
கைச்சிலை பெற்றிலன்
கருதி நீயவை
அச்சொடு புரிந்தலை
அதனில் தூதனால்
வச்சிர வாகுவாம் மகனுந்
துஞ்சினான்.
52

1051 பலவினி மொழிவதென்
படியில் தானவத்
தலைவரில் ஒருவனை
விளித்துத் தானையோ
டிலையயின்
முருகன்மேல் ஏவு
வாயெனின்
அலைவுசெய்
தொல்லையின்
அடல்பெற் றேகுவான். 53

1052 அன்னது செய்கென
அறத்தைச் சீறுவான்
சொன்னதோர் இறுதியின்
முறுவல் தோன்றிடக்
கன்னிகர் மொய்ம்புடைக்
கால சித்தெனுங்
கொன்னவில் வேலினான்

இனைய கூறுவான். 54

1053 செந்தியின் இருந்திடுஞ்
சிறுவன் சாரதர்
தந்தொகை தன்னொடு
மீண்டு சாருமேல்
எந்தையொர் சிலவரை
ஏவல் அல்லது
மந்திரம் வேண்டுமோ
மற்றி தற்குமே.
55

1054 வயந்தன தையனை வாச
வன்றனைச்
சயந்தனைப் பிறர்தமைச்
சமரின் வென்றநாள்
இயைந்தெமை
வினவலை இன்றொர்
பாலற்கா
வியன்பெரு மந்திரம்

வேண்டிற் றாங்கொலோ. 56

1055 அண்டர்கள் ஒடுங்கினர்
அரக்கர் அஞ்சினர்
எண்டிசைக் கிழவரும்
ஏவ லாற்றுவர்
மண்டமர் அவுணரின்
வலியர் பூதராங்
கண்டனம் இன்றியாங்
கலியின் வண்ணமே. 57

1056 பணிக்குதி தமியனைப்
பரமன் மைந்தனைக்
கணத்தொகை வீரரைக்
கால பாசத்தாற்
பிணித்திவண் வருகுவன்
என்று பேசலுந்
துணுக்கெனச் சண்டன்ளன்
றொருவன்

சொல்லுவான். 58

1057 கழிபசி நோயடக் கவலும்
பூதரும்
மழலையம் பிள்ளையும்
மற்ற வற்குறு
தொழில்புரி சிலவருஞ்
சூழ்ச்சிப் பாலரோ
அழகிது மந்திரம்
அவுணர்க் காற்றவே. 59

1058 கொல்லுவன் பூதரைக்
குமரன் றன்னையும்
வெல்லுவன் பிறரையும்
விளிவு செய்வனான்
மல்லலந் தோளுடை
மன்னர் மன்னவுன்
சொல்லதின் றென்னஇத்
துணையுந் தாழ்த்துளேன். 60

1059 ஏவுதி தமியனை
இமைப்பிற் சென்றியான்
மூவர்கள் காப்பினும்
முரணிற் றாக்கியே
தூவுறு சாரதத் தொகுதி
தன்னொடு
மேவலன் தனைஇவண்
வென்று மீள்வனால். 61

1060 எனவிவை சண்டனாங்
கிசைத்த வெல்லையின்
அனலியென் றுரைத்திடும்
அவுணர் காவலன்
சினமொடு முறுவலுஞ்
சிறிது தோன்றிட
வினையமொ டிம்மொழி
விளம்பல் செய்குவான்.
62

1061 தெம்முனை மரபிலோர்
சிறுவன் என்னினும்
வெம்மையெ
டேற்குமேல் வெகுண்டு
மேற்செலா
தெம்மொடு மந்திரத்
திருப்ப ரேயெனின்
அம்மவோ சூரருக் கழகி
தாற்றலே. 63

1062 என்றிது மொழிதலும்
எரியுங் கண்ணினன்
ஒன்றிய முறுவலன்
உயிர்க்கு நாசியன்
கன்றிய மனத்தினன்
கறித்து மெல்லிதழ்
தின்றிடும் எயிற்றினன்
சிங்கன் கூறுவான். 64

1063 வெந்தொழில் மறவரை
விளித்த தன்மையும்
மந்திரம் இருந்தது
மனங்கொள் சூழ்ச்சியும்
இந்திரன் உதவிசெய்
இளையன் வன்மையைச்
சிந்திட வேகொலாம்
நினைந்த செய்கையே.
65

1064 இருநில அண்டமேல்
இருந்து ளோரெலாம்
மருவல ராகியே வருக
வந்திடின்
ஒருதமி யேன்பொரு
துலையச் செய்வனால்
தெரியலை போலுநின்
னடியன் திண்மையே. 66

1065 வன்மையை உரைப்பது
மரபன் றால்எனைச்
சென்மென விடுக்குதி
சேனை யோடுபோய்
உன்முனி வுற்றிடும்
ஒன்ன லாரையட்
டின்மைய தாக்கியே
வருவன் ஈண்டென்றான். 67

1066 இன்னவை போல்வன
இயல்பி னேன்ஐய
துன்னெறி அமைச்சருஞ்
சூழ்ச்சித் தொல்படை
மன்னரும் இசைத்தலும்
வயங்கு செங்கதிர்
ஒன்னலன் கையமைத்
துரைத்தல் மேயினான். 68

1067 சென்றிடு முனிவரர்
தியங்க மாயைசெய்
குன்றுடன் இளவலைக்
குமரன் கொன்றிடும்
அன்றெனை
விடுத்தலைஅழைத்தொன்
றோர்ந்திலை
இன்றிது வினவுவ
தென்னை யெந்தைநீ. 69
1068 உள்ளுறு கரவினன் ஒருவ
னும்பரான்
எள்ளரும் ஒற்றுவந்
தீண்டு போர்செயின்
முள்ளெயி றின்னமும்
முற்றுந் தோன்றிலாப்
பிள்ளையை விடுக்குமோ
பெரியை சாலநீ.
70

1069 இழித்தகு தூதனால்
இடா¢ப்பட டாயெனும்
பழித்திறம் பூண்டனை
பாலன் ஆவியை
ஒழித்தனை நகரமும்
ஒருங்கு சீரற
அழித்தனை நீயுன தறிவி
லாமையால். 71

1070 பொருளல தொன்றினைப்
பொருளெ னக்கொடு
வெருவுதல் செய்வது
வினைய மோர்கிலா
தொருசெயல்
விரைந்துசெய் துயங்கி
வாழ்தலும்
பெரியவர் கடமையோ
பேதைத் தன்மையே. 72

1071 பொற்றையொ
டிளவலைப் பொன்ற
வீட்டினோன்
கொற்றமும் பூதர்தங்
குழாத்தி னாற்றலும்
ஒற்றுவன் நிலைமையும்
உணரிற் சென்றியான்
பற்றிமுன் னுய்க்குவன்
பிணித்துப் பாசத்தால். 73

1072 ஆயிரத் தெட்டெனும்
அண்டத் துக்கெலாம்
நாயக முதல்வநீ நம்பன்
நல்கிய
சேயமர் குறித்தெழல் சீரி
தன்றெனை
ஏயினை வெற்றிகொண்
டிருத்தி எம்பிரான். 74

1073 ஆண்டெனை
விடுத்தியேல் அமர
தாற்றிட
மூண்டிடும் அவர்தொகை
முருக்கித் தேவராய்
ஈண்டுறு வோரையும்
இமைப்பில் வென்றுபின்
மீண்டிடு வேனென
விளம்பி னானரோ. 75

1074 இரவியம் பகையவன்
இனைய சிற்சில
உரைதரும் இறுதியின்
உலைவு றாததோர்
முரணுறு தாதைதன்
முகத்தை நோக்கியே
குரைகழல் இரணியன்
கூறல் மேயினான். 76

1075 வேறு
வள்ளல் தன்மைசேர்
வயப்பெருஞ் சூரனோர்
மழலைப்
பிள்ளைப் போர்வலிக்
கிரங்கினன் எனும்மொழி
பிறக்கின்
உள்ளத் தேநினை
நினைக்கினும்
வெருவும்ஒன் னலரும்
எள்ளற் கேதுவாம்
விடுத்தியான் மந்திரம்
இனியே.
77

1076 மைதி கழ்ந்திடு
மிடற்றவன் மதலைமா
நிலத்தின்
எய்தி னான்அமர்க்

கென்றலும் என்றனை
விளித்து
வெய்தெ னப்பொர
விடுத்திலை
வெறுத்தியோ
வினையேன்
செய்தி டுந்தவ
றுண்டுகொல் உனக்கொரு
சிறிது. 78

1077 பானல் போலொளிர்
மிடற்றினன் பாலன்மேற்
பசிநோய்க்
கூனை வேட்டுழல்
பூதர்மேல் ஒழிந்துளார்
தம்மேன்
மான வெஞ்சமர்க்
கெம்முனோன் சேறலும்

வசையே
சேனை யோடியான்
ஏகுவன் செருத்தொழில்
புரிய. 79

1078 வெற்றிப் பேரமர்
ஆற்றியே மேவலர்
தொகையைச்
செற்றுத் தேவர்கள்
யாரையுந் தடிந்துசெல்
குவனால்
இற்றைக் கங்குலின்
என்றனை ஏவுதி
யெனலும்
மற்றைத் தம்பியாம்
எரிமுகன் இனையன
வகுப்பான்.

80

1079 இணையி லாவண்டம்
ஆயிரத் தெட்டினுக்
கிறைநீ
துணைய தாயொரு
வீரகே சரியுளன் சுதராய்க்
கணித மில்லவா
யாமுளங் கரிபரி
கடுந்தேர்
அணிகொ டானவப்
படையுள அலகிலா 81
தனவே.
1080 அழிவில் பாகுள தேருள
சிலையுள அ·தான்
றொழிவி லாதமா¢
அம்புபெய் தூணியும்
உளவால்
இழிவில் தெய்வதப்
படைகண்முற் றும்முள

இறைமைத்
தொழில் நடாத்துறு
பரிதியும் ஒன்றுண்டு
தொல்லோய். 82
1081 அண்டம் ஆயிரத்
தெட்டையுங்
கன்னலொன் றதனில்
கண்டு மீடரும் இந்திர
ஞாலமுங் கவனங்
கொண்ட தோர்தனி
மடங்கலும் உனக்குள
குறிக்கின்
விண்டு மாலுறு
மாயைகள் பலவுள
மேலோய். 83
1082 இன்ன பான்மைசேர்
வெறுக்கைபெற் றீறிலா
துறையும்

மன்னர் மன்னநிற்
போன்றுளார் யாவரே
மலையக்
கன்னி பாலகன் தூதுவன்
சிறுதொழில் கருத்தின்
உன்னி யுன்னியே
இரங்கவுந் தகுவதோ
உனக்கே. 84

1083 குழந்தை வெண்பிறை
மிலைச்சினோன்
மதலையைக் குறுத்தாள்
இழிந்த பூதரைப்
பிறர்தமை வென்றிட
எமரில்
விழைந்த மானவர்
ஒருவரை விடுப்பதே
யன்றி

அழிந்தி ரங்கியே
வினவுமோ
இதுகொல்உன் னறிவே. 85
1084 மூளும் வெஞ்சமர்
புரிந்தனன் னிளவல்பன்
முடியும்
வாளி னாலடும் ஒற்றனை
மற்றுளார் தம்மைக்
கேள டுந்தடிந் தல்லது
கேடில்சீர் நகா₡க்கு
மீள்க லேனெனப்
பகர்ந்தனன் வெய்யகு
ளுரையே. 86
1085 கரந்தை சூடுவான்
குமரனைப் பொருதல்கா
தலியா
இருந்த வீரர்கள்

அளப்பில ராயினும்
இப்போர்
விரைந்து நீயெனக்
குதவுதி ஏகுவன் மேனாட்
பொருந்து பாதலத்
தரக்கர்மேற் சென்றதே 87
போல.

1086 வலிய தோர்சிலை
ஈறிலாக் கவசம்வான்
படைகள்
உலகு தந்தவன்
அளித்திட முன்புபெற்
றுடையேன்
குலம டங்கவாள்
அரக்கரைத் தடிந்திசை
கொண்டேன்
மெலியன் அன்றியான்
அறுமுகன் மேலெனை

விடுத்தி. 88

1087 என்னு மாற்றங்கள்
எரிமுக முடையவன்
இசைபப
அன்ன வன்றனை
விலக்கியே கரதலம்
அமைத்துச்
சென்னி ஆயிரம்
பெற்றுள சிங்கமா
முகத்தோன்
மன்னர் மன்னனை
நோக்கியே வகுத்துரை
செய்வாய். 89

1088 மந்திர ரத்தருந் தானையந்
தலைவரும் மகாருந்
தந்த மக்கியல்

வன்மையே சாற்றிய
தல்லால்
இந்தி ரப்பெருந்
திருவுறும் உன்றனக்
கியன்ற
புந்தி சொற்றிலர்
இம்மொழி கேளெனப் 90
புகல்வான்.

1089 வேறு
பெற்றிடு திருவினில்
பிறந்த வெஞ்சினங்
கற்றவர் உணர்வையுங்
கடக்கும் அன்னது
முற்றுறு கின்றதன்
முன்னம் அன்பினோர்
உற்றன கூறியே
உணர்த்தல் வேண்டுமால். 91

1090 மன்னவர் செவியழல்
மடுத்த தாமென
நன்னெறி தருவதோர்
நடுவு நீதியைச்
சொன்னவர்
அமைச்சர்கள் துணைவர்
மேலையோர்
ஒன்னலர் விழைந்தவாறு
ரைக்கின் றார்களே. 92
1091 முற்றுற வருவது முதலும்
அன்னதால்
பெற்றிடு பயன்களும்
பிறவுந் தூக்கியே
தெற்றென உணர்ந்துபின்
பலவுஞ் செய்வரேல்
குற்றமொன் றவர்வயிற்
குறுக வல்லதோ. 93

1092 மால்வரு தொடர்பினால்
வனத்துச் செல்லுமீன்
கோல்வரும்
உணவினைக் குறித்து
வவ்வியே
பால்வரு புணர்ப்பினிற்
படுதல் போலநீ
மேல்வரு கின்றதை 94
வினவல் செய்கிலாய்.

1093 இந்திர னாதியாம்
இறைவர் தங்களை
அந்தரத் தமரரை
யலைத்த தீயவர்
முந்துறு திருவொடு
முடிந்த தல்லதை
உய்ந்துளர் இவரென
உரைக்க வல்லமோ. 95

1094 தேவர்கள் யாரையுந்
திரைகொள் வேலையின்
மேவரு மீன்றொகை
விரைவிற் றம்மென
ஏவினை இனிதுகொல்
இனிய செய்கையும்
மாவியில் விருப்பிலார்
அன்றி யார்செய்வார். 96

1095 அஆகைழல் வாசவற்
கலக்கண் ஆற்றியே
இறையினை அழித்தனை
இருந்த மாநகர்
நிறைதரு வளனெலாம்
நீக்கு வித்தனை
சிறையிடை உய்த்தனை
தேவர் யாரையும். 97

1096 அத்தகு தேவரால் ஐய

நங்களுக்
கித்துணை அலக்கண்வந்
தெய்திற் றிங்கிது
மெய்த்திற மாமென
விரைந்துட் கொள்ளலை
பித்தரின் மயங்கினை
பேதை ஆயினான். 98

1097 பொன்னகர் அழிந்தநாட்
புகுந்த தேவரை
இன்னமும் விட்டிலை
இரக்கம் நீங்கினாய்
அன்னதற் கல்லவோ
ஆறு மாமுகன்
உன்னுடன் போர்செய
வுற்ற தன்மையே. 99

1098 வேறு
பேறு தந்திடு பிஞ்ஞுகன்

பெருந்திரு வுடனீர்
நூறு தன்னுடன் எட்டுகம்
இருமென நுவன்றான்
கூறு கின்றதோர் காலமுங்
குறுகிய ததனைத்
தேறு கின்றலை விதிவலி
யாவரே தீர்ந்தார். 100

1099 எத்தி றத்தரும் நுங்களை
வெல்கிலர் எமது
சத்தி வென்றிடும்
என்றனன் கண்ணுதற்
றலைவன்
அத்தி றத்தினால்
அல்லவோ அறுமுகக்
குமரன்
உய்த்த செய்யவேல்
உண்டது தாரகன் உயிரை. 101

1100 பேதை வானவர்
தங்களைச் சிறையிடைப்
பிணித்தாய்
ஆத லானுனக் கானதென்
றுன்பமே அல்லால்
ஏது மோர்பயன்
இல்லதோர் சிறுதொழில்
இயற்றி
வேத னைப்படு கின்றது 102
மேலவர் கடனோ.

1101 குரவ ரைச்சிறு பாலரை
மாதரைக் குறைதீர்
விரத நற்றொழில்
பூண்டுளோ£¢ தம்மைமே
லவரை
அரும றைத்தொழி
லாளரை ஒறுத்தனர்
அன்றோ

நிரய முற்றவுஞ்
சென்றுசென் றலமரும்
நெறியோர். 103

1102 அமரர் தம்பெருஞ்
சிறையினை நீக்குதி
யாயிற்
குமர நாயகன் ஈண்டுபோ
ராற்றிடக் குறியான்
நமது குற்றமுஞ்
சிந்தையிற் கொள்ளலன்
நாளை
இமையொ டுங்குமுன்
கயிலையின் மீண்டிடும்
எந்தாய். 104

1103 சிட்ட ராகியே அமர்தரும்
இமையவர் சிறையை
விட்டி டாதுநீ

யிருத்தியேன் மேவலர்
புரங்கள்
சுட்ட கண்ணுதல்
குமரனங் குலமெலாந்
தொலைய
அட்டு நின்னையும்
முடித்திடுஞ் சரதமென்
றறைந்தான். 105

1104 தடுத்து மற்றிவை
உரைத்தலும் வெய்யசூர்
தடக்கை
புடைத்து வெய்துயிர்த்
துரப்பியே நகைநிலாப்
பொடிப்பக்
கடித்து மெல்லிதழ்
அதுக்கிமெய்
பொறித்திடக் கனன்று

முடித்த னித்தலை
துளக்கியே இன்னன 106
மொழிவான்.
1105 ஏவற் றொண்டுசெய்
தின்னமுங் கரந்தஇந்
திறற்குந்
தேவர்க் குஞ்சிறு
பாலற்குஞ் சிவனுறை
கயிலைக்
காவற் பூதர்க்கும்
அஞ்சினை கருத்தழிந்
தனையோ
மூவர்க் கும்வெலற்
கரியதோர்
மொய்ம்புகொண்
டுடையோய்த. 107
1106 எல்லை நாள்வரை
இழைத்ததும் எம்பெருஞ்

சத்தி
வெல்லு நுங்களை
என்றதுங் கண்ணுதல்
விமலன்
சொல்ல யான்முன்பு
கேட்டிலன் வஞ்சமுஞ்
சூழ்வும்
வல்லை வல்லைகொல்
எம்பிநீ புதிதொன்று
வகுத்தாய். 108

1107 நூற்றின் மேலுமோ
ரெட்டுக நுவலருந்
திருவின்
வீற்றி ருந்தர சியற்றுதிர்
என்னினும் மேனாள்
ஆற்றி னைச்சடை
வைத்தவன் கொடுத்திடும்

அழியாப்
பேற்றை யாவரே
விலக்குவார் அதுபிழை
படுமோ. 109

1108 ஆதி நாயகன் எம்பெருஞ்
சத்தியே அல்லால்
ஏதி லார்வெலார்
என்னினுஞ் சத்தியும்
இறையும்
பேத மோவரங்
கொடுத்தவன்
அடுமென்கை பிழையே
ஓத லாவதோர் வழக்கமே
உண்மைய தன்றால்.
110

1110 பழுது றாதுநம் போலவே
வேள்வியைப் பயிலா
தழிவி லாவரம்

பெற்றிலன் தாரகன்
அதனால்
ஒழிவ தாயினன் வச்சிர
வாகுவும் உணர்வில்
குழவி யாதலின்
மாய்ந்தனன் ஈதுகொல்
குறையே. 111

1110 அண்ட மாயிரத்
தெட்டையுந் தனியர
சாட்சி
கொண்டு வைகினன்
குலத்தொடும் அமரர்தங்
குழுவைத்
தொண்டு கொண்டனன்
யாவா¢வந் தெதிர்க்கினுந்
தொலையேன்
உண்டு கொல்லிவண்

எனக்குநே ராகவே 112
ஒருவர்.

1111 தவமு யன்றுழல்
அமரரின் அரக்கர்கள்
தம்மின்
அவுணா¢ தங்களின்
ஆயிரத் தெட்டெனும்
அண்டம்
புவன முற்றவும் ஒருதனி
யாழியால் புரந்தே
எவரெ னக்குநே ராகவே
அழிவிலா திருந்தார்.

113

1112 மால யன்முத லாகிய
முதுவர்கள் வரம்பில்
கால மாகயான் அமரரைச்
சிறைசெயக் கண்டுஞ்
சால வென்றனக்

கஞ்சியே இருந்தனர்
தனியோர்
பால னேகொலாம்
அழிவிலா என்னுயிர்
படுப்பான். 114

1113 வேறு பாடுறா வச்சிரப்
படிவமும் மிடலும்
ஈறி லாததோர் ஆயுளும்
பெற்றிடும் என்னை
ஊறு தான்செயக் கூடுறா
தொருவர்க்கு மென்றான்
மாறு போர்செய்து
பாலனோ எனையட
வல்லான். 115

1114 எண்ணி லாததோர்
பாலகன் எனைவெல்வன்
என்கை

விண்ணி லாதவன்
றன்னையோர் கனியென
வெ·கிக்
கண்ணி லாதவன்
காட்டிடக் கையிலா
தவன்போய்
உண்ணி லாதபேர்
ஆசையால் பற்றுமா
றொக்கும். 116

1115 என்று மற்றிவை சூரபன்
மாவிசைத் திடலுந்
துன்று ப·றலைச் சீயமா
முகமுடைத் துணைவன்
நன்று நன்றென
வினவியே இன்னமும்
நானிங்
கொன்று கூறுவன்

முனியலை கேட்டியென்
றுரைப்பான். 117

1116 வாலி தாமதிச் சடிலமும்
பவளமால் வரையே
போலும் மேனியும்
முக்கணும் நாற்பெரும்
புயமும்
நீல மாமணி¢ கண்டமுங்
கொண்டுநின் றனனால்
மூல காரணம் இல்லதோர்
பராபர முதல்வன்.
118

1117 தன்னை நேரிலாப்
பரம்பொருள் தனியுருக்
கொண்ட
தென்ன காரணம்
என்றியேல் ஐந்தொழில்

இயற்றி
முன்னை யாருயிர்ப்
பாசங்கள் முழுவதும்
அகற்றிப்
பின்னை வீடுபே
றருளுவான் நினைந்தபே
ரருளே. 119

1118 அப்ப ரன்றனை
உன்னியே அளவைதீர்
காலம்
மெய்ப்பெ ருந்தவம்
இயற்றினை அதுகண்டு
வெள¤ப்பட்
டொப்பி லாவர முதலியே
ஆங்கதற் கொழியுஞ்
செப்பி வைத்தனன்
தேர்ந்திலை போலுமத்

திறனே. 120

1119 பெறல ருந்திரு வுடையநீ
அறத்தினைப் பேணி
முறைபு ரிந்திடா
தாற்றலால் அமரரை
முனிந்து
சிறையில் வைத்தனை
அதுகண்டு நின்வலி சிந்தி
இறுதி செய்திட
உன்னினன் யாவர்க்கும்
ஈசன்.
121

1120 வரம ளித்தயாம்
அழிப்பது முறையன்று
வரத்தால்
பெருமை பெற்றுள
சூரனை அடுவது
பிறர்க்கும்

அரிதெ னப்பரன்
உன்னியே தன்னுரு
வாகும்
ஒருமக கற்கொடு
முடித்துமென்
றுன்னினான் உளத்தில். 122
1121 செந்நி றத்திரு மேனியுந்
திருமுக மாறும்
அன்ன தற்கிரு
தொகையுடைத்
தோள்களு மாக
முன்ன வர்க்குமுன்
னாகிய பராபர முதல்வன்
தன்னு தற்கணால்
ஒருதனிக் குமரனைத்
தந்தான். 123
1122 மானு டத்தரில்

விலங்கினில் புட்களில்
மற்றும்
ஊன முற்றுழல்
யாக்கையில் பிறந்துளார்
ஒப்ப
நீநி னைக்கலை பரஞ்சுடர்
நெற்றியந் தலத்தே
தானு தித்தனன்
மறைகளுங் கடந்ததோர் 124
தலைவன்.
1123 சீல மில்லவர்க்
குணரவொண் ணாதசிற்
பரனைப்
பால னென்றனை
அவனிடத் திற்பல
பொருளும்
மேலை நாள்வந்து
தோன்றிய சிறியதோர்

வித்தின்
ஆலம் யாவையும்
ஒடுங்கியே அவதரித்
ததுபோல். 125
1124 அருவு மாகுவன்
உருவமு மாகுவன்
அருவும்
உருவு மில்லதோர்
தன்மையும் ஆகுவன்
ஊழின்
கருமம் ஆகுவன்
நிமித்தமு மாகுவன்
கண்டாய்
பரம னாடலை யாவரே
பகர்ந்திடற் பாலார். 126
1125 வேதக் காட்சிக்கும்
உபநிடத் துச்சியில்

விரித்த
போதக் காட்சிக்குங்
காணலன் புதியரில்
புதியன்
மூதக் கார்க்குமூ தக்கவன்
முடிவிற்கு முடிவாய்
ஆதிக் காதியாய்
உயிர்க்குயி ராய்நின்ற 127
அமலன்.
1126 ஞானந் தானுரு வாகிய
நாயகன் இயல்பை
யானும் நீயுமாய்
இசைத்துமென் றால·
தௌ¤தோ
மோனந் தீர்கலா
முனிவருந் தேற்றிலர்
முழுதுந்
தானுங் காண்கிலன்

இன்னமுந் தன்பெருந்
தலைமை. 128

1127 தத்த மாற்றங்கள் நிறுவிய
சமயிகள் பலருங்
கத்து புன்சொலை
வினவினர் அவன்செயல்
காணார்
சுத்த வாதுள முதலிய
தந்திரத் தொகுதி
உய்த்த ணர்ந்திடு நீரரே
ஒருசிறி துணர்வார். 129

1128 கருவி மெய்ப்புலன்
காட்டுவான் காண்பவன்
காட்சிப்
பொருளெ னப்படு
நான்மையும் ஐவகைப்
பொறியும்

இருதி றத்தியல்
வினைகளுங் காலமும்
இடனும்
மரபின் முற்றுறு
பயனுமாய் நின்றவன்
வள்ளல். 130

1129 ஞால முள்ளதோர்
பரம்பொருள் நாமெனப்
புகலும்
மாலும் வேதனும்
மாயையாம் வரம்பினுட்
பட்டார்
மூல மாகிய தத்துவ
முழுவதும் கடந்து
மேலு யர்ந்திடு தனிமுத
லவன்அன்றி வேறார். 131

1130 தூய பார்முத லாகவே

குடிலையின் துணையுங்
மேய அண்டமும்
உயிர்களும்
வியன்பொருள் பலவு
மாயும் நின்றனன்
அல்லனு மாயினன்
அவன்றன்
மாயை யாவரே
கடந்தனர் மறைகளும்
மயங்கும். 132

1131 இன்ன தன்மைசேர்
முதல்வனைச்
சிறுவனென் றிகழ்ந்து
பன்னு கின்றனை
அவுணர்தங்
கிளையெலாம் படுத்து
நின்னை யுந்தடிந்

திடுவனோர்
இமைப்பினின் இரப்புந்
தன்ன ருட்டிறங்
காட்டுவான் வந்தனன் 133
சமர்மேல்.
1132 அற்றம் இவ்வகை
ஆயிரத் தெட்டெனும்
அண்டம்
பெற்ற னம்மென
வியந்தனை தத்துவ
பேதம்
முற்று ணர்ந்திலை
தரணியோ அளப்பில
வுளகாண்
மற்றை அண்டங்கள்
கேட்டியேல் மருளுதி
மன்னோ. 134

1133 குடிலை யீறதா வாரியே
முதலதாக் குழுமி
யுடைய அண்டங்கள்
அலகில என்பரொன்
றொன்றின்
அடைத லுற்றிடு
புவனத்தின் பெருமையார்
அறிந்தார்
முடிவு றாததோர்
பொருளினை முடிவுகூ
றவற்றோ. 135

1134 அன்ன வாகிய
அண்டங்கள் அனந்தகோ
டியையுந்
தன்ன தாணையால்
ஓரிமைப் பொழுதினில்
தரவும்

பின்னர் மாற்றவும்
வல்லதோர் ஆதியம்
பிரான்காண்
உன்னொ டேபொரும்
ஆடலாற் செந்திவந்
துற்றான். 136
1135 வச்சி ரத்தனி
யாக்கைபெற் றனமென
மதித்தாய்
இச்சி ரத்தைய விடுமதி
இருவினைக் கீடா
அச்செ டுத்திடும்
உயிர்கண்மாய்ந்
திடுமென அறிஞர்
நிச்ச யித்தனர் முடிவுறா
திருத்திகொல் நீயே. 137
1136 பெருமை பெற்றிடு

வானத்தின் நிலத்திடைப்
பிறந்தோர்
இருமை பெற்றிடு
காயமும் இறந்திடுந்
திண்ணம்
பருமி தத்துநின் வச்சிர
யாக்கையும் பாரின்
உரிமை பெற்றுள
தாதலான் அழிவின்றி 138
யுறுமோ.

1137 அழிவில் மெய்வரம்
பெற்றனம் என்றனை
அதற்கு
மொழித ரும்பொருள்
கேண்மதி முச்சகந்
தன்னுட்
கெழிய மன்னுயிர்
போற்சில வைகலிற்

கெடாது
கழிபெ ரும்பகல்
இருந்திடும் பான்மையே
கண்டாய். 139

1138 அச்சு தன்அயன் அமரரா
கியபெய ரவர்க்கு
நிச்ச யம்படு முகமனே
யானபோல் நினது
வச்சி ரத்தனி யாக்கையும்
அழிவிலா வரமும்
முச்ச கந்தொழப்
பல்லுகம் இருத்தலாய்
முடியும். 140

1139 வான்செய் தேவரை
நீயலைக் கின்றதை
மதியா

ஊன்செய் கின்றபல்
லுயிருக்கும் உயிரதாம்
ஒருவன்
தான்செய் கின்றதொல்
வரத்தினைத் தான்தவிர்த்
திடுமேல்
ஏன்செய் தாயென
வினவியே நிறுவுவார்
எவரே. 141

கெடுத லில்லதோர்
வளனொடு நீயுநின்
கிளையும்
படுத லின்றியே
வாழ்தியென் றின்னன
பகர்ந்தேன்
இடுதல் கொண்டிடு
சிறையிடைத் தேவரை
யின்னே

விடுதல் செய்குதி
யென்றனன் அறிஞரின்
மிக்கான்.
142

1141 இன்ன பான்மையான்
மடங்கலம் பெருமுகத்
திளவல்
சொன்ன வாசகம்
வினவியே மணிமுடி
துளக்கிக்
கன்ன மூடுசெங்
கனல்செறித் தாலெனக்
கனன்று
முன்னை யாகியோன்
பின்னருஞ் சிற்சில
மொழிவான். 143

1142 காற்றிற் றள்ளுண்டு
நெருப்பினிற் சூடுண்டு

கங்கை
ஆற்றில் தாக்குண்டு
சரவணம் புக்கலை யுண்டு
வேற்றுப் பேர்முலை
உண்டழு தேவிளை
யாடும்
நேற்றைப் பாலனை
யோபரம் பொருளென
நினைந்தாய். 144

1143 பிரம மாகிய ஒருபொருள்
உயிரெனப் பேர்பெற்
றுருவ மெண்ணில
கொண்டுதன் மாயையால்
உலப்பில்
கரும பேதங்கள்
ஆற்றிடும் பல்புனற்
கடத்துள்

இரவி தன்னுருத்
தனித்தனி காட்டிய
இயல்பின். 145

1144 கடந்த கர்ந்துழி
அவற்றிடை வெள¤கக
னத்தோ
டடைந்த வாறுபோல்
யாக்கையின் பேதகம்
அனைத்தும்
முடிந்த காலையில்
தொன்மைபோல்
அபேதமாம் மொழிக்குந்
தொடர்ந்த சிந்தைக்கும்
நாடொணா தமர்பெருஞ்
சோதி.
146

1145 பிரம மேயிவர் அல்லவர்

இவரெனப் பேதித்
திருமை யாகவே
கொள்ளலை யாக்கையே
வேறு
பரம மாகிய உயிரெலாம்
ஒன்றுபல் பணியும்
பொருள தாகியே
ஒருமையாய் முடிந்தவா
போல.

147

1146 விறலும் வன்மையும்
இல்லவர் தாழ்வர்மே
தக்க
நெறியர் ஓங்குவர் ஈதுல
கத்திடை நிகழ்ச்சி
இறுதி யில்லதோ£¢
பெரியன்யான் அறுமுகன்
என்போன்

சிறியன் ஆதலின்
அவனையான் 148
வெல்குவன் திண்ணம்.
1147 தொகைமை சான்றநங்
குரவர்பல் லோருயிர்
தொலைத்த
பகைஞ ராதலின்
அமரரைச் சிறையிடைப்
படுத்தேன்
மிகைசெய் தார்களை
நாடியே வேந்தொறுத்
திடுதல்
தகைமை யேயென
மனுமுறை நூல்களுஞ்
சாற்றும்.
149
1148 மாக ராயுளோர்
காப்பினை விடுகிலன்

மற்றைப்
பாக சாதனன் தன்னையும்
அருஞ்சிறைப் படுப்பன்
ஏக நாயகன் எய்தினும்
எதிர்ந்துபோர் புரிவன்
ஆகை யால்இனி இச்சிறு
மொழிகளை அயர்த்தி. 150

1149 உரைப்ப தென்னினி
ஒருவயிற் றென்னுடன்
உதித்துப்
பெருக்க முற்றனை
நங்குலப் பகைஞரைப்
பெரிது
நெருக்கல் இன்றியே
அவர்கள்பாற் பட்டனை
நீயே
இருக்க மற்றொரு

தெவ்வரும் வேண்டுமோ
எனக்கே. 151

1150 பத்துக் கொண்டநூ
றுடையதோர் சென்னியும்
பலவாங்
கொத்துக் கொண்டமர்
தோள்களுங் கரங்களின்
குழுவும்
எத்துக் காற்றினை
வன்மையும் வீரமும்
இழந்தாய்
பித்துக் கொண்டவர்
தம்மினும் பேதைமை
விடித்தாய். 152

1151 வேறு
தானவர் வழிமுறை
தன்னை விட்டனை

வானவர் போன்றனை
வன்மை சிந்தினை
மேனிகழ் திட்பமும்
விறலு மாண்டனை
மோனமொ டருந்தவ
முயலப் போதிநீ. 153
1152 மறந்தனை இழந்தனை
மான நீங்கினை
சிறந்திடும் அவுணர்தஞ்
சீர்த்தி மாற்றிடப்
பிறந்தனை ஈண்டொரு
பயனும் பெற்றிலை
இறந்தனை பொலுநீ
இருந்து ளாய்கொலோ. 154
1153 மந்திரி யாதியான் மற்றி
தற்குநீ
சிந்தையில்

வெருக்கொளின் திசைமு
கத்தர்போல்
ஐந்தியல் அங்கமொன்
றங்கை பற்றுதி
வெந்திற லேயெனப் 155
படையும் வீசியே.

1154 கிளைத்திடு கள்ளியின்
கிளைக ளாமென
வளர்த்தனை பலதலை
வரம்பில் கைத்தலம்
நௌ்த்தனை சுமந்தனை
நெடிது காலமா
இளைத்தனை
வலியிலாய் யாது
செய்திநீ. 156

1155 பண்டுணர் வில்லதோர்
பருவம் ஆதலின்

சண்டனை வருணனைத்
தளையின் இட்டனை
அண்டரை யலைத்தனை
அறிவு கூடலின்
பெண்டிரின் நடுங்கினை
பேடி போலுநீ. 157
1156 பன்னெடுந் தலையுடைப்
பால னாகுமுன்
வன்மையும் ஆடலும்
வந்து பா£¢த்திட
இன்னமும் வந்திலள்
வருந்தி ஈன்றதாய்
அன்னைதன்
குறைகொலோ அருவ
மானதே. 158
1157 பகையென ஒன்றுறிற்
பதைபதைத் தெழீஇச்
சிகையுடை வாலுளைச்

சீயஞ் சீறியே
தகுவிறல் கொள்ளுமால்
அவற்றின் தன்மையாய்
மிகுதலை பெற்றதும்
வீண்கொல் எம்பிநீ. 159

1158 பூதரைத் தலைவரைப்
புராரி மைந்தனை
ஏதிலர் யாரையும்
யான்வென் றேகுவன்
நீதளர் வெய்திடல் நினது
மாநகர்
போதுதி என்றனன்
புலனில் புந்தியான். 160
1159 என்றிவை அவுணர்கோன்
இசைத்த காலையின்
நன்றிவன் உணர்வென
நகைத்துக் கொண்டொறுந்

துன்றிய பேரழல் சொரிய
வெஞ்சினத்
தொன்றிய தன்னுளத்
தினைய உன்னுவான். 161
1160 உறுதியை உரைத்தனன்
உணர்வி லாதவன்
வறிதெனை இகழ்ந்தனன்
வருவ தோர்கிலன்
இறும்வகை நாடினன்
யாதொர் புந்தியை
அறிவிலர்க் குரைப்பவர்
அவரிற் பேதையோர். 162
1161 உய்த்தனர் தேன்மழை
உதவிப் போற்றினுங்
கைத்திடல் தவிருமோ
காஞ்சி ரங்கனி
அத்தக வல்லவோ

அறிவி லாதவன்
சித்தம துணர்வகை 163
தெருட்டு கின்றதே.
1162 தொலைக்கருந்
திருவுடைச் சூரன்
புந்தியைக்
கலக்கினும் உய்வகை
கருது கின்றிலன்
அலக்கணுற் றிருந்துநாம்
இரங்கி ஆவதென்
விலக்கரும் விதியையாம்
வெல்ல வல்லமோ. 164

1163 ஆவது விதியெனின்
அனைத்து மாயிடும்
போவது விதியெனின்
எவையும் போகுமால்
தேவருக் காயினுந்

தீர்க்கத் தக்கதோ
ஏவரும் அறியொணா
ஈசற் கல்லதே. 165
1164 நீண்டசெஞ் சடைமுடி
நிமலன் ஈந்தநாள்
மாண்டது மாய்ந்திடு
மெல்லை வந்ததால்
ஈண்டுளார் யாவரும்
இறையுந் துஞ்சுமால்
பூண்டிடும் அமரர்கோன்
தவமும் பொய்க்குமோ. 166
1165 இறப்பது சரதமேல்
இறைவன் என்னுரை
வெறுத்தனன் இகழுமேல்
வேண்டி இன்னும்யான்
மறுத்தெதிர் மொழியலன்
மன்ன என்பிழை
பொறுத்தியென்

றின்னுரை புகல்வ
தல்லதே. 167

1166 மன்னவர் மன்னவன்
வள்ளல் வேலினால்
இன்னினி இறந்திடும்
இதுவும் நோக்கியே
பின்னுமிங் கிருந்திடல்
பிழைய தாகுமால்
முன்னுற முடிவதே
முறைய தாமெனா. 168

1167 சிந்தனை செய்திடு சிங்க
மாமுகன்
தந்தையை நிகர்வரு
தம்முன் தாள்தொழா
வந்தனை செய்தனன்
மன்ன சீறிடேல்
புந்தியி லேன்பிழை

பொறுத்தல் வேண்டுமால். 169
1168 சிறியவா¢ ஒருபிழை
செய்யின் மேலவர்
பொறையொடு
பின்னரும் போற்றல்
அல்லதை
இறையதும்
வெகுள்வரோ யானுஞ்
செய்பிழை
அறிவன்நீ அன்றியே ஆர
தாற்றுவார். 170
1169 பொறுத்தனை
கோடியென் புன்மை
யுள்ளமேற்
செறுத்தெனை
இகழந்திடல் செருவிற்
சென்றியான்

மறுத்தெதிர் மலைந்திடு
மாற்ற லா£¢தமை
ஒறுத்திடு கின்றனன் 171
அதனை ஓர்திநீ.
1170 செருவினுக் கேகுவன்
செறுநர் தம்மிசைத்
தருதியால் விடையெனத்
தம்பி கேட்டலும்
பெரிதுள மகிழ்ந்தனன்
பிறங்கு காதலால்
வருதியென் றனையனை
மார்பிற் புல்லினான். 172

1171 பையர வளித்திடும் பாத
லத்தினில்
வையக வரைப்பினில்
திசையின் வான்களிற்
செய்யஅண் டங்களிற்

செய்யும் வென்றியுள்
ஐயநிற் கேதுகொல் அரிய
தானதே. 173
1172 நீக்கமில் கேள்வியாய்
நீமுன் சொற்றன
தூக்குறின் என்மனத்
துணிவுந் திட்பமும்
றுக்கமு முணரவே ஒன்ன
லாரெனும்
மாக்களை அடுவதோ£
மடங்கல் அல்லையோ. 174
1173 சென்றனர் மாற்றலர்
என்கை தேர்தியேல்
கொன்றபின் அல்லது
கும்பிட் டோடிட
வென்றபின் அல்லது
வெகுளி தீ£¢தியோ

உன்றன தாற்றலை 175
உணர்கி லேன்கொலோ.
1174 இற்றைநாள் நின்னகர் ஏகி
ஆயிடை
உற்றிடு படையெலாம்
ஒருங்கு கொண்டுநீ
கொற்றமொ டிருக்குதி
குமரன் ஈண்டுறின்
மற்றுனை விளிக்குவன்
வருதி யாலென்றான். 176
1175 ஒல்லென முருகவேள்
உனது மாநகர்
செல்லினும் ஏகலை
செருவுக் கன்னது
சொல்லினை
விடுத்தியோர் தூதன்
தன்னையான்

வல்லையின் அமர்செய 177
வருகின்றேன் என்றான்.
1176 என்றலும் அவுணருக்
கிறைவன் ஈங்கிது
நன்றென விடையது
நல்கத் தாழ்ந்துபோய்த்
தன்றிரு மாநகர் சா£¢ந்து
வைகினான்
வன்றிறல் உடையதோர்
மடங்கற் பேரினான். 178
1177 ஆனதோர் பொழுதினில்
அரசன் ஆண்டுறை
தானையந் தலைவரைத்
தனயர் தங்களை
ஏனையர் யாரையும் ஏகச்
செய்துதன்
மாநகர் இந்திர வளத்தின்

வைகினான். 179

1178 அந்தமில் வளனுடை
அவுணர் காவலன்
மந்திரம் இருந்தது
வகுத்துக் கூறினாம்
இந்திரன் முதலினோர்
யாரும் ஏத்திடச்
செந்தியின் அமர்ந்தவன்
செய்கை செப்புவாம். 180

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1178

----

3. மகேந்திர காண்டம் முற்றுப்பெற்றது

ஆகக் காண்டம் மூன்றுக்குத்
திருவிருத்தம் - 4890
திருச்சிற்றம்பலம்

This page was last updated on 6 Sept. 2007
Please send corrections to the webmaster.